

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 52

25. dubna 2009

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	II Sdělení	
	SDĚLENÍ ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE	
	Komise	
2009/C 96/01	Povolení státní podpory v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES – Případy, ve kterých Komise nevznesla námitky	1
<hr/>		
	IV Informace	
	INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE	
	Komise	
2009/C 96/02	Směnné kurzy vůči euru	5
2009/C 96/03	Stanovisko poradního výboru pro spojování podniků přijaté na jeho zasedání dne 21. května 2008 ohledně návrhu rozhodnutí ve věci COMP/M.4513 – Arjowiggins/Zanders – Zpravodaj: Portugalsko	6

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 96/04	Konečná zpráva úředníka pro slyšení ve věci Arjowiggins/M-Real Zanders – (COMP/M.4513).....	8
2009/C 96/05	Shrnutí Rozhodnutí Komise, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné se společným trhem a fungováním Dohody o EHP (Věc č.: COMP/M.4513 – Arjowiggins/Zanders Reflex) ⁽¹⁾	10

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2009/C 96/06	Výtah z rozhodnutí ve věci Glitnir Banki HF přijatého podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí	15
--------------	---	----

V Oznámení

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Komise

2009/C 96/07	Státní podpora – Nizozemsko – Státní Podpora C 5/09 (ex N 210/08) – Osvobození výrobců keramiky v Nizozemsku od ekologických daní – Výzva k podání připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ⁽¹⁾	16
2009/C 96/08	Státní podpora – Francie – Státní podpora C 17/07 (ex NN 19/07) – Regulované sazby elektřiny ve Francii – Rozšíření řízení – Výzva k podání připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ⁽¹⁾	18
2009/C 96/09	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc COMP/M.5484 – SGL Carbon/Brembo/BCBS/JV) ⁽¹⁾	34
2009/C 96/10	Sdělení francouzské vlády týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků <i>Oznámení týkající se žádosti o povolení těžit kapalně nebo plynné uhlovodíky, tzv. „Permis de Chevry“</i> ⁽¹⁾	35
2009/C 96/11	Sdělení francouzské vlády týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků <i>(Oznámení týkající se žádosti o povolení těžit kapalně nebo plynné uhlovodíky, tzv. „Permis d’Obernai“)</i> ⁽¹⁾	36

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

KOMISE

Povolení státní podpory v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES**Případy, ve kterých Komise nevznesla námitky**

(2009/C 96/01)

Datum přijetí rozhodnutí	26.2.2009
Členský stát	Německo
Podpora č.	N 292/2008
Název	Beihilfen zugunsten von Agrarumweltmaßnahmen
Cíl	Podpora agro-environmentálních závazků za účelem ochrany přirozené biologické rozmanitosti a přirozeného dědictví venkova
Právní základ	Richtlinie des Sächsischen Staatsministeriums für Umwelt und Landwirtschaft für die Förderung von Maßnahmen zur Sicherung der natürlichen biologischen Vielfalt und des natürlichen Erbes im Freistaat Sachsen (Förderrichtlinie Natürliches Erbe – RL NE/2007). §§ 23 und 44 der Haushaltsordnung des Freistaates Sachsen (SächsGVBl. S.333)
Rozpočet	31,9 milionu EUR
Míra podpory	Pohyblivá
Doba trvání	6 let, do 31. prosince 2013
Další informace	—

Závazné jazykové znění rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové adrese:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Datum přijetí rozhodnutí	18.2.2009
Podpora č.	N 396/2008
Členský stát	Itálie
Region	Provincia autonoma di Trento
Název (a/nebo jméno příjemce)	Aiuti al settore forestale – Asse 3, Misure 313A e B, 323/1, /2, /5
Právní základ	Piano di sviluppo rurale della Provincia Autonoma di Trento approvato con deliberazione Giunta provinciale n. 651/2008, n. 873/2008 e n. 874/2008
Typ opatření	Režim podpory
Cíl	Podpora v odvětví lesnictví
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Roční výdaje: 2,3 milionu EUR Celková částka: 11,5 milionu EUR
Míra podpory	Od 60 % do 100 % způsobilých nákladů
Doba trvání	2009–2013
Hospodářská odvětví	Odvětví lesnictví
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Dipartimento risorse Forestali Via Trener 3 38100 Bolzano ITALIA
Další informace	—

Závazné jazykové znění rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové adrese:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Datum přijetí rozhodnutí	18.2.2009
Podpora č.	N 568/2008
Členský stát	Německo
Region	—
Název a/nebo jméno příjemce	Grundsätze für eine nationale Rahmenrichtlinie zur Gewährung staatlicher Zuwendungen zur Bewältigung von durch Naturkatastrophen verursachte Schäden in Landwirtschaft
Právní základ	Grundsätze für eine nationale Rahmenrichtlinie zur Gewährung staatlicher Zuwendungen zur Bewältigung von durch Naturkatastrophen oder widrige Witterungsverhältnisse verursachte Schäden in Landwirtschaft, Binnenfischerei und Aquakultur
Typ opatření	Režim podpory
Cíl	Náhrada škod způsobených přírodními katastrofami

Forma podpory	Přímá dotace, půjčky za zvýhodněných podmínek a nepřímá dotace
Rozpočet	Roční výdaje: 10 mil. EUR Celková částka plánované podpory: 60 mil. EUR
Míra podpory	Až do výše 100 % způsobilých nákladů
Doba trvání	Po schválení Komisí do 30. června 2014
Hospodářská odvětví	Zemědělství
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	<p>Minister für Ernährung und Ländlichen Raum des Landes Baden-Württemberg Postfach 10 34 44 70029 Stuttgart</p> <p>Bayerischen Staatsminister für Landwirtschaft und Forsten Postfach 22 00 12 80535 München.</p> <p>Senatsverwaltung für Gesundheit, Umwelt und Verbraucherschutz Brückenstr. 6 10179 Berlin</p> <p>Minister für Ländliche Entwicklung, Umwelt und Verbraucherschutz des Landes Brandenburg Postfach 60 11 50 14411 Potsdam</p> <p>Senator für Wirtschaft und Häfen der Freien Hansestadt Bremen Postfach 10 15 29 28015 Bremen</p> <p>Senator für Wirtschaft und Arbeit der Freien und Hansestadt Hamburg Postfach 11 21 09 20421 Hamburg</p> <p>Minister für Umwelt, ländlichen Raum und Verbraucherschutz des Landes Hessen Postfach 31 09 65021 Wiesbaden</p> <p>Minister für Landwirtschaft, Umwelt und Verbraucherschutz des Landes Mecklenburg-Vorpommern Postfach 19048 Schwerin</p> <p>Minister für Ernährung, Landwirtschaft, Verbraucherschutz und Landesentwicklung des Landes Niedersachsen Postfach 2 43 30002 Hannover</p> <p>Minister für Umwelt und Naturschutz, Landwirtschaft und Verbraucherschutz des Landes Nordrhein-Westfalen Postfach 40190 Düsseldorf</p> <p>Minister für Wirtschaft, Verkehr, Landwirtschaft und Weinbau des Landes Rheinland-Pfalz Postfach 32 69 55022 Mainz</p>

	<p>Minister für Umwelt des Saarlandes Postfach 10 24 61 66024 Saarbrücken</p> <p>Sächsischen Staatsminister für Umwelt und Landwirtschaft Postfach 01076 Dresden</p> <p>Ministerin für Landwirtschaft und Umwelt des Landes Sachsen-Anhalt Postfach 37 62 39012 Magdeburg</p> <p>Minister für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein Postfach 50 09 24062 Kiel</p> <p>Minister für Landwirtschaft, Naturschutz und Umwelt des Freistaates Thüringen Postfach 90 03 65 99106 Erfurt</p>
Další informace	—

Závazné jazykové znění rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové adrese:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

24. dubna 2009

(2009/C 96/02)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz		
USD	americký dolar	1,3232	AUD	australský dolar	1,8402
JPY	japonský jen	128,30	CAD	kanadský dolar	1,6121
DKK	dánská koruna	7,4492	HKD	hongkongský dolar	10,2548
GBP	britská libra	0,90600	NZD	novozélandský dolar	2,3294
SEK	švédská koruna	10,8310	SGD	singapurský dolar	1,9693
CHF	švýcarský frank	1,5102	KRW	jihokorejský won	1 772,03
ISK	islandská koruna		ZAR	jihoafrický rand	11,7136
NOK	norská koruna	8,6900	CNY	čínský juan	9,0339
BGN	bulharský lev	1,9558	HRK	chorvatská kuna	7,4241
CZK	česká koruna	26,736	IDR	indonéska rupie	14 290,56
EEK	estonská koruna	15,6466	MYR	malajsijský ringgit	4,7443
HUF	maďarský forint	295,82	PHP	filipínské peso	63,874
LTL	litevský litas	3,4528	RUB	ruský rubl	43,9910
LVL	lotyšský latas	0,7092	THB	thajský baht	46,835
PLN	polský zlotý	4,4886	BRL	brazilský real	2,9014
RON	rumunský lei	4,2367	MXN	mexické peso	17,3372
TRY	turecká lira	2,1362	INR	indická rupie	65,8620

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

**Stanovisko poradního výboru pro spojování podniků přijaté na jeho zasedání dne 21. května 2008
ohledně návrhu rozhodnutí ve věci COMP/M.4513 – Arjowiggins/Zanders**

Zpravodaj: Portugalsko

(2009/C 96/03)

1. Poradní výbor souhlasí s názorem Komise, že oznámená transakce představuje spojení ve smyslu nařízení (EHS) č. 139/2004 o spojování.

2. Poradní výbor souhlasí s názorem Komise, že oznámená transakce sice nemá význam pro celé Společenství ve smyslu článku 1 nařízení o spojování podniků, ale mohla by být přezkoumána podle vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně ve třech členských státech, a proto ji může Komise posoudit v souladu s čl. 4 odst. 5 nařízení o spojování.

3. Poradní výbor souhlasí s postojem Komise k vymezení relevantních výrobních trhů, které se týkají:
 - a) samopropisovacího papíru (ponechává se otevřeno, zda se má trh rozdělit na trh s rolemi a trh s listy);

 - b) průmyslového pauzovacího papíru;

 - c) grafického pauzovacího papíru;

 - d) vysoce kvalitního papíru, případně s vymezením samostatného trhu s vysoce kvalitními dopisními papíry;

 - e) distribuce papíru (ponechává se otevřeno, zda by měl být trh rozdělen na menší trhy a zda měl by zahrnovat všechny distribuční kanály nebo pouze velkoobchodní prodej).

4. Poradní výbor souhlasí se zjištěním Komise ohledně zeměpisného rozsahu výše vymezených výrobních trhů, které se týkají:
 - a) samopropisovacího papíru (ponechává se otevřeno, zda by měl být zeměpisný rozsah vnitrostátní nebo by měl zahrnovat celý EHP a zda by měl být výrobní trh dále rozdělen);

 - b) průmyslového pauzovacího papíru (ponechává se otevřeno, zda by měl zeměpisný rozsah zahrnovat celý EHP nebo celý svět);

 - c) grafického pauzovacího papíru (ponechává se otevřeno, zda by měl zeměpisný rozsah zahrnovat celý EHP nebo celý svět);

- d) vysoce kvalitního papíru, s případným samostatným trhem vysoce kvalitních dopisních papírů, v jehož případě byl zeměpisný trh vymezen jako trh EHP;
 - e) distribuce papíru (ponechává se otevřeno, zda by měl být zeměpisný rozsah vnitrostátní nebo by měl zahrnovat celý EHP a zda by měl být výrobní trh dále rozdělen).
5. Poradní výbor souhlasí s názorem Komise, že v případě výrobních a zeměpisných trhů vymezených a posuzovaných v návrhu rozhodnutí navrhované spojení významně narušuje účinnou hospodářskou soutěž na trzích se samopropisovacím papírem.
6. Většina členů poradního výboru souhlasí s názorem Komise, že navrhované spojení výrazně nebrání účinné hospodářské soutěži v případě výše vymezených výrobních a zeměpisných trhů, které se týkají:
- a) průmyslového pauzovacího papíru;
 - b) grafického pauzovacího papíru;
 - c) vysoce kvalitního papíru, případně vysoce kvalitního dopisního papíru;
 - d) distribuce papíru.

Menšina členů nesouhlasí s body 6a a 6b.

7. Poradní výbor souhlasí s názorem Komise, že navrhovaná nápravná opatření odstraní výrazné překážky účinné hospodářské soutěži na trzích se samopropisovacím papírem.
8. Většina členů poradního výboru souhlasí s názorem Komise, že navrhované spojení by mělo být prohlášeno za slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP, pokud bude splněna podmínka odprodeje podnikání na trhu se samopropisovacím papírem, jak stanoví nápravná opatření. Menšina členů se zdržela hlasování.
-

Konečná zpráva úředníka pro slyšení⁽¹⁾ ve věci Arjowiggins/M-Real Zanders
(COMP/M.4513)
(2009/C 96/04)

Návrh rozhodnutí dává podnět k následujícím připomínkám:

ÚVOD

Komise dne 31. října 2007 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle čl. 4 odst. 1 a na základě postoupení podle čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 139/2004. Navrhované spojení spočívalo v tom, že by podnik Arjowiggins SAS („Arjowiggins“) ve Francii získal výhradní kontrolu nad některými aktivy podniku M-Real Zanders GmbH („M-Real Zanders“), tedy nad aktivy papírný Reflex, která se nachází v německém Dürenu, a 25 % akcií v podniku Zhejiang Minfeng Zanders Paper Company Ltd., Čína. Podnik Arjowiggins je ovládán podnikem Sequana Capital a podnik M-Real Zanders skupinou Finnish Metsäliitto.

Komise zahájila dne 7. prosince 2007 řízení, protože vznikly vážné pochybnosti o slučitelnosti spojení se společným trhem (čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 139/2004).

PÍSEMNÉ ŘÍZENÍ

Prohlášení o námitkách a čas na odpověď

Dne 4. března 2008 Komise vydala prohlášení o námitkách, na které podnik Arjowiggins odpověděl dne 18. března 2008.

Přístup ke spisu

Přístup ke spisu byl poskytnut podniku Arjowiggins

Podnik Arjowiggins obdržel jakožto oznamující strana přístup ke spisu prostřednictvím CD-ROMu druhý den po vydání prohlášení o námitkách.

Později mu byl několikrát poskytnut přístup k dokumentům, které byly do spisu přidány během řízení.

Přístup ke spisu byl poskytnut podniku M-Real Zanders

Podnik M-Real Zanders, jakožto prodejce v navrhované transakci, obdržel na vlastní žádost dne 12. března 2008 verzi prohlášení o námitkách bez důvěrných údajů a měl možnost se k ní vyjádřit. Prodejce poté jako druhá zúčastněná strana ve smyslu prováděcího nařízení⁽²⁾ požádal o přístup ke spisu. Příslušné útvary Komise proto podniku M-Real Zanders poskytly v souladu s osvědčenými postupy, které GŘ pro hospodářskou soutěž používá při projednávání spojování, přístup k nedůvěrným zněním klíčových dokumentů, např. obchodního plánu podniku Arjowiggins pro papírnu Reflex. Podnik M-Real Zanders kromě toho obdržel nedůvěrné znění odpovědi podniku Arjowiggins na prohlášení o námitkách.

Zapojení třetí strany

Na základě odůvodněné žádosti Ministerstva hospodářství a energetiky spolkové země Severní Porýní - Vestfálsko jsem v souladu s čl. 6 odst. 1 mandátu povolil, aby se toto ministerstvo účastnilo řízení jako třetí strana.

ÚSTNÍ ŘÍZENÍ

Slyšení

Slyšení se konalo dne 31. března 2008. Účastnili se ho zástupci oznamující strany a další zúčastněné strany i zástupci třetí strany a tří členských států.

⁽¹⁾ V souladu s články 15 a 16 rozhodnutí Komise (2001/462/ES, ESUO) ze dne 23. května 2001 o mandátu úředníků pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže – Úř. věst. L 162, 19.6.2001, s. 21) („mandát“).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 802/2004 ze dne 7. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 133, 30.4.2004, s. 1).

Zástupci podniku Arjowiggins se na slyšení soustředili na některé své písemné komentáře k zjištěním, která Komise uvedla ve svém prohlášení o námitkách, a rozebrali je podrobněji. Tvrdili, že Komise plně nepřihlédla mimo jiné k dynamice na trhu se samopropisovacím papírem. Zdůrazňovali, že roste význam konkurence dovážených výrobků vyráběných mimo Evropu, zejména ve Spojených státech. Kritizovali rovněž povrchní analýzu některých vnitrostátních trhů se samopropisovacím papírem. V případě trhů s pauzovacím papírem a vysoce kvalitním papírem podnik Arjowiggins odmítl definice výrobních trhů a tvrdil, že dopady navrhované transakce na hospodářskou soutěž by byly nevýznamné.

Podnik Arjowiggins rovněž vyjádřil pochybnosti o některých výsledcích šetření trhu, které Komise provedla, a citoval nedokonalý strojový překlad dotazníků Komise.

ŘÍZENÍ PO SLYŠENÍ

Závazky

Podnik Arjowiggins předložil Komisi první závazky dne 7. dubna 2008 a přepracované závazky dne 28. dubna 2008. Závazky se týkaly zejména odprodeje podnikání v oblasti samopropisovacího papíru v papírně Reflex.

Dopis o skutečnostech

Komise rozeslala po vydání prohlášení o námitkách další dotazníky, aby získala více informací o trhu se samopropisovacím papírem. Rovněž zkontrolovala, zda si vzájemně odpovídají odpovědi na přeložené dotazníky. Aby Komise zajistila právo podniku Arjowiggins na obhajobu, zaslal mu dne 18. dubna dopis o skutečnostech, v němž shrnula dodatečné poznatky ve věci Arjowiggins, a 18. a 24. dubna mu poskytla další přístup ke spisu prostřednictvím dvou CD-ROMů. Arjowiggins odpověděl na dopis o skutečnostech dne 25. dubna 2008.

Dodatečný přístup ke spisu

Podnik Arjowiggins v dopise ze dne 14. dubna 2008 požádal, abych přezkoumal jeho přístup k odpovědím některých mimoevropských výrobců. Oznamující strana tvrdila, že zasláný CD-ROM neobsahoval některé odpovědi, na něž se odkazuje v jiných dokumentech, a že z nedůvěrných znění, které měla k dispozici, dospěla k názoru, že Komise dostatečně nevyšetřila omezující účinky konkurence dovozu na pozici podniku Arjowiggins na trhu. Po vyhodnocení příslušné části spisu jsem dne 21. dubna 2008 v souladu s článkem 8 mandátu rozhodl, že s ohledem na žádosti respondentů o utajení totožnosti podnik Arjowiggins obdržel řádný přístup k vyžádaným dokumentům. S cílem poskytnout podniku Arjowiggins rozsáhlejší výpisy z odpovědí, které by mu umožnily lépe pochopit, jak Komise dospěla ke svým předběžným závěrům, jsem příslušné útvary Komise vyzval, aby požádaly respondenty o přehodnocení jejich požadavků na zachování důvěrnosti. Díky této žádosti bylo možné podniku Arjowiggins poskytnout přístup k dodatečným informacím (jeden respondent se úplně vzdal požadavku na zachování důvěrnosti a druhý respondent se tohoto požadavku vzdal částečně).

NÁVRH ROZHODNUTÍ

Komise dospěla v návrhu rozhodnutí k závěru, že závazky navržené oznamující stranou stačí k odstranění obav, které navrhovaná transakce vyvolávala v oblasti hospodářské soutěže na trhu se samopropisovacím papírem. Na rozdíl od svého předběžného posouzení Komise uvedla, že v případě trhů s grafickým pauzovacím papírem, průmyslovým pauzovacím papírem a vysoce kvalitním papírem spojení významně nenaruší významnou hospodářskou soutěž na relevantních trzích, a je proto slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP.

Dospěl jsem k závěru, že právo stran na slyšení v písemné i ústní formě bylo v tomto případě dodrženo.

V Bruselu dne 23. května 2008.

Michael ALBERS

Shrnutí Rozhodnutí Komise,
kterým se spojení prohlašuje za slučitelné se společným trhem a fungováním Dohody o EHP
(Věc č.: COMP/M.4513 – Arjowiggins/ Zanders Reflex)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 96/05)

Dne 4. června 2008 přijala Komise rozhodnutí ohledně spojení podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků¹, a zejména čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení. Znění celého rozhodnutí bez důvěrných informací je k dispozici v úředním jazyce případu a v pracovních jazycích Komise na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž na adrese:

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. ÚVOD

1. Komise dne 31. října 2008 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o (dále jen „nařízení ES o spojování“), kterým podnik Arjowiggins SAS (dále jen „Arjowiggins“, Francie) získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení ES o spojování nákupem majetku kontrolu nad celou papírnou Reflex podniku M-real Zanders (dále jen „Reflex“, Německo).
2. Podnik **Arjowiggins** je dceřinou společností zcela ve vlastnictví podniku Sequana Capital (dříve Worms & Cie). Podnik Arjowiggins je jedním z největších světových výrobců speciálního papíru, zejména grafického papíru nebo papíru pro výtvarné práce, komunikačního papíru, včetně samopropisovacího papíru a bezpečnostního a technologického papíru (používaného například k tištění bankovek).
3. Podnik **Reflex** je závod na výrobu papíru se sídlem v německém Dürenu. Závod v Dürenu vyrábí samopropisovací papír a různé speciální papíry, včetně vysoce kvalitního nenatíraného bezdřevého papíru používaného pro účely zobrazování a kancelářské účely a rovněž natíraného bezdřevého papíru pro počítačové aplikace (papír do tryskových tiskáren).
4. Oznámení rovněž předpokládalo, že podnik Arjowiggins získá 25 % akcií ve společném podniku Zhejiang Minfeng Zanders Paper Company Ltd (dále jen „ZMZ“) – společnosti, která působí v oblasti výroby pauzovacího papíru.
5. Po změně transakce však podnik Arjowiggins nezíská 25 % akcií ve společnosti ZMZ, toto proto již není součástí navrhovaného spojení.
6. Podnik Reflex v současnosti vlastní společnost M-real Zanders GmbH v Německu, kterou zase ovládá finská skupina Metsäliitto. Po transakci si společnost M-real Zanders GmbH ponechá jinou papírnu, Gohrsmühle, která se nachází v Německu v Bergisch Gladbachu.
7. Navrhovaná transakce spočívá v koupi aktiv papírny „Reflex“ podnikem Arjowiggins. Aktiva papírny Reflex zahrnují závod na výrobu papíru v německém Dürenu a další aktiva, včetně ochranných známek a licencí.
8. Pořízení papírny Reflex podnikem Arjowiggins představuje spojení podle čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování.
9. Navrhované spojení nemá význam pro celé Společenství ve smyslu článku 1 nařízení o spojování podniků. Vzhledem k registračním požadavkům v sedmi členských státech a přeshraniční povaze navrhované transakce podala oznamující strana dne 21. května 2007 odůvodněnou žádost o postoupení Komisi podle čl. 4 odst. 5 nařízení o spojování. Komise následně předala toto podání všem členským státům. Ve lhůtě stanovené v nařízení o spojování žádný z členských států nevyjádřil svůj nesouhlas s žádostí o postoupení. Usuzuje se proto, že spojení má význam pro celé Společenství podle čl. 4 odst. 5 nařízení o spojování.

II. RELEVANTNÍ TRHY

1. Samopropisovací papír

9. Obě strany spojení působí ve výrobě samopropisovacího papíru. Samopropisovací papír (nazývaný rovněž samokopírovací papír) se používá k výrobě druhopisů bez uhlové vrstvy, například pro formuláře faktur (třetina celkové spotřeby), interní formuláře (výdaje, vedení skladu), přepravní doklady (příkazy k přepravě), objednávky a smlouvy. Jedná se o zvláštní jakostní třídu natíraného bezdřevého papíru vyráběného ze surového papíru, na nějž jsou nanášeny vrstvy chemických produktů. Obraz vznikne chemickou reakcí mezi barvicí látkou a barvotvornou vývojkou.
10. Podnik Arjowiggins má za to, že relevantní trh výrobků pro samopropisovací papír zahrnuje samopropisovací papír v rolích i samopropisovací papír v listech.
11. Ve svém šetření Komise zjistila, že role a listy tvoří samostatné trhy výrobků. Komise však posoudila účinek transakce na hospodářskou soutěž jak na základě samostatných trhů výrobků pro role a listy, tak i na základě celkového trhu pro samopropisovací papír. Přesné vymezení trhu je možno ponechat otevřené, jelikož oznámená transakce vede k významnému narušení účinné hospodářské soutěže při jakémkoli vymezení trhu.
12. Co se týká vymezení zeměpisného trhu, v oznámení podnik Arjowiggins usuzuje, že trh zahrnuje přinejmenším EHP. V odpovědi na prohlášení o námitkách podnik Arjowiggins uvedl, že zeměpisný trh je celosvětový.
13. Komise zjistila přesvědčivé náznaky, že podmínky hospodářské soutěže na trhu se samopropisovacím papírem se mezi jednotlivými členskými státy značně liší. Při bližším posouzení důkazy ukazují spíše na vnitrostátní trhy než na trh zahrnující celý EHP. Jelikož by však transakce významně narušila účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu bez ohledu na to, zda je posouzena na základě celého EHP, nebo na základě vnitrostátních trhů, je možno ponechat přesné vymezení trhu otevřené.

2. Pauzovací papír

14. Pauzovací papír je průsvitný papír, který je vyráběn z důkladně vycištěné buničiny, aby získal průhlednost.

Existují dva druhy pauzovacího papíru s odlišným použitím:

- 1) **průmyslový pauzovací papír**, což je základní bílý pauzovací papír používaný pro technické a ruční výkresy architektů, osob poskytujících reprografické služby a projektantů, a
 - 2) **grafický pauzovací papír**, což je bílý nebo barevný pauzovací papír vyšší kvality a případně se zvláštními efekty (např. kovovými). Používají jej výtvarníci a tiskaři u řady grafických a tiskařských aplikací, jako jsou kalendáře, pozvánky, obálky, brožury, volnočasové tvořivé aktivity.
15. Podnik Arjowiggins má za to, že průmyslový pauzovací papír tvoří samostatný trh výrobků. Grafický pauzovací papír by patřil na širší trh výrobků. Původně měl podnik Arjowiggins za to, že grafický pauzovací papír patří na trh výrobků pro vysoce kvalitní papír. V reakci na prohlášení o námitkách podnik Arjowiggins uvedl, že grafický pauzovací papír je součástí trhu s kvalitním papírem pro grafické použití.
16. Komise dospěla k závěru, že průmyslový pauzovací papír představuje samostatný trh výrobků. Co se týká grafického pauzovacího papíru, Komise usuzuje, že představuje samostatný trh výrobků. Z šetření trhu, které Komise provedla, jednoznačně vyplývá, že odběratelé grafického pauzovacího papíru by v případě zvýšení ceny o 5–10 % nepřešli na alternativní výrobky. Informace, které poskytl podnik Arjowiggins, toto nevyvracejí. Na základě informací získaných při šetření trhu a informací, které poskytly jednotlivé strany, Komise dospěla k závěru, že i) průmyslový pauzovací papír představuje samostatný trh výrobků a že ii) grafický pauzovací papír je samostatným trhem výrobků.
17. Co se týká vymezení zeměpisného trhu, oznamující strana uvedla, že trh pro oba druhy pauzovacího papíru zahrnuje přinejmenším celý EPH, není-li co do rozsahu celosvětový vzhledem k evropskému/světovému nákupnímu systému, evropským/světovým značkám a podobným cenám na celém světě.

18. Komise dospěla k závěru, že vymezení zeměpisného trhu pro průmyslový a grafický pauzovací papír je možno ponechat otevřené, jelikož transakce významně nenaruší účinnou hospodářskou soutěž při jakémkoli vymezení trhu.

3. Vysoce kvalitní papír

19. Strany spojení působí ve výrobě vysoce kvalitního papíru. Oznamující strana uvedla, že vysoce kvalitním papírem je kvalitní bezdřevý papír, například hlavičkový papír, navštívenky, vizitky, jídelní lístky, podnikové nebo reklamní brožury, letáky a pozvánky, kvalitní balící a průsvitné papíry. Oznamující strana se domnívá, že všechny druhy vysoce kvalitního papíru, včetně hlavičkového a pauzovacího papíru, patří na větší trh výrobků z bezdřevého papíru, který zahrnuje standardní bezdřevý papír a vysoce kvalitní papír. Standardním nenatíraným bezdřevým papírem je tiskový papír DIN A4, základní hlavičkový papír a základní obálky.

20. Komise usuzuje, že existují přesvědčivé náznaky pro trh s vysoce kvalitním papírem, který nezahrnuje pauzovací papír. Někteří respondenti při šetření trhu poukázali na existenci dílčího segmentu trhu s vysoce kvalitním papírem, který se skládá z vysoce kvalitního hlavičkového papíru. Trh s vysoce kvalitním hlavičkovým papírem lze vymezit tak, že zahrnuje buď i) veškeré jakostní třídy vysoce kvalitního papíru mezi 80 a 130 g, ii) vysoce kvalitní papír používaný pouze jako hlavičkový papír, nebo iii) standardní a vysoce kvalitní papír používaný jako hlavičkový papír.

21. Komise ověřila všechny tyto možné trhy výrobků. Jelikož na jakémkoli z těchto možných trhů, tj. vysoce kvalitní papír nebo jeho další členění na vysoce kvalitní hlavičkový papír (bez ohledu na jeho vymezení), neexistují obavy z narušení hospodářské soutěže, přesné vymezení trhu lze ponechat otevřené.

22. Co se týká vymezení zeměpisného trhu, oznamující strana uvedla, že trh pro vysoce kvalitní papír i pro vysoce kvalitní hlavičkový papír zahrnuje celý EHP. Šetření trhu obecně potvrzuje vymezení oznamující strany. Komise proto vyvozuje závěr, že trh pro vysoce kvalitní papír nebo vysoce kvalitní hlavičkový papír zahrnuje celý EHP.

4. Distribuce papíru

23. Oznamující strana tvrdí, že by trh pro distribuci papíru měl zahrnovat všechny distribuční kanály, prodej papíru

velkoobchodníky, avšak rovněž přímý prodej výrobcí papíru. Vymezení trhu lze nechat otevřené, jelikož spojení významně nenaruší účinnou hospodářskou soutěž při jakémkoli vymezení trhu výrobku.

24. Co se týká vymezení zeměpisného trhu, strany uvádějí, že lze mít za to, že trh pro distribuci papíru je co do rozsahu širší než vnitrostátní trhy. V tomto případě není nutno rozhodnout, zda je relevantní zeměpisný trh vnitrostátní, či zda zahrnuje celý EHP, jelikož spojení významně nenaruší účinnou hospodářskou soutěž při jakémkoli vymezení trhu.

III. POSOUZENÍ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

1. Samopropisovací papír

25. Podle podniku Arjowiggins by subjekt vzniklý spojením měl podíl na trhu ve výši [50–60] % tržeb a [40–50] % celkové kapacity v EHP v roce 2006. Podnik Arjowiggins by se jednoznačně stal předním hráčem na trhu s podílem přesahujícím polovinu trhu. Nejdůležitější konkurenti subjektu vzniklého spojením jsou významně menší: Mitsubishi 16 %, Koehler 14 % a Torrapapel 11 %. Existuje řada okrajových hráčů s podíly na trhu do 2 %. Měřeno pomocí HHI se již tak vysoká úroveň koncentrace zvýší o [900–1600] bodů na [2500–3600] bodů⁽¹⁾.

26. Analýza Komise týkající se ekonomických charakteristik trhu se samopropisovacím papírem, zjišťování u odběratelů a konkurentů, kvantitativní údaje získané u hlavních výrobců a interní dokumenty a obchodní plány podniku Arjowiggins společně vedou k závěru, že by oznámené spojení významně narušilo účinnou hospodářskou soutěž tím, že by podniku Arjowiggins umožnilo a podnítilo jej k tomu, aby omezil výstup, a tudíž zvýšil ceny pro odběratele. Tento závěr platí bez ohledu na to, zda je transakce posuzována na celkovém trhu se samopropisovacím papírem zahrnujícím celý EHP, trhy pro role a listy zahrnující celý EHP, vnitrostátní trhy pro samopropisovací papír nebo vnitrostátní trhy pro role a listy.

27. Na vnitrostátním základě Komise vyvodila závěr, že by oznámená transakce významně narušila účinnou hospodářskou soutěž na těchto celkových trzích pro samopropisovací papír (role a listy): Rakousko, Belgie a Lucembursko, Kypr, Francie, Německo, Dánsko, Itálie, Nizozemsko, Polsko, Švédsko, Slovensko a Spojené království.

⁽¹⁾ „HHI“ znamená Herfindahl-Hirschmanův index, obecně uznávané měření tržní koncentrace. Viz bod 16 Pokynů pro posuzování horizontálních spojování podle nařízení Rady o kontrole spojování podniků, Úř. věst. C 31, 5.2.2004, s. 5-18.

28. Na základě samostatného trhu pro role a listy je závěr Komise ten, že by došlo k významnému narušení účinné hospodářské soutěže v těchto členských státech: role a listy v Rakousku, role a listy v Belgii a Lucembursku, listy v Bulharsku, role a listy na Kypru, role a listy v Německu, role a listy v Dánsku, role a listy ve Francii, role a listy v Itálii, role a listy v Nizozemsku, role v Polsku, role ve Švédsku, role a listy na Slovensku a role a listy ve Spojeném království.

2. Pauzovací papír

2.1. Průmyslový pauzovací papír

29. Za předpokladu světového trhu pro průmyslový pauzovací papír činí společný podíl podniků Arjowiggins a Reflex na trhu [40–50] % v objemovém vyjádření a [50–60] % v hodnotovém vyjádření. V EHP činí společný podíl na trhu v objemovém i hodnotovém vyjádření [50–60] %.

30. Poté, co se strany rozhodly pozměnit navrhované spojení tak, že podnik Arjowiggins nezíská 25 % akcií čínského výrobce pauzovacího papíru ZMZ, je konkurenční překrývání vyplývající z prodeje podniku Reflex nižší v absolutním vyjádření i s ohledem na podíly na trhu: tržby podniku Reflex činí přibližně [0–1] milionu EUR a odpovídají [0–5] % podílu na trhu. Dodatečné zvýšení podílu podniku Arjowiggins na trhu po spojení proto nepovede k významným změnám konkurenčního prostředí v EHP nebo na celém světě.

31. V důsledku toho Komise vyvozuje závěr, že navrhované spojení nezpůsobí významné narušení účinné hospodářské soutěže na trhu s průmyslovým pauzovacím papírem.

2.2. Grafický pauzovací papír

32. Společný podíl podniků Arjowiggins a Reflex na trhu činí v objemovém vyjádření [50–60] % a v hodnotovém vyjádření [50–60] % celosvětového trhu a v EHP [60–70] % v objemovém vyjádření a [70–80] % v hodnotovém vyjádření. Ačkoli přírůstkový podíl na trhu lze z celosvětového hlediska považovat za nízký, jelikož podnik Reflex má podíl na trhu ve výši přibližně [5–10] % v objemovém i hodnotovém vyjádření, přírůstek je významnější na úrovni EHP, kde má podnik Reflex podíl na trhu v objemovém vyjádření [10–20] % a v hodnotovém vyjádření [10–20] %.

33. Trh pro grafický pauzovací papír je však velmi malý a připadá na něj přibližně 61 milionů EUR celosvětově

a 28 milionů EUR v EHP (v objemovém vyjádření na něj připadá 15 900 t celosvětově a 6 600 t v EHP).

34. Jak bylo uvedeno výše, vzhledem k malé velikosti trhu neudávají podíly na trhu nutně tržní sílu, jelikož podíly na trhu může významně změnit jediná zásilka. Celosvětový podíl podniku Reflex ve výši [5–10] % například představuje tržby ve výši [2–5] milionů EUR a podíl podniku Reflex na trhu EHP ve výši [10–20] % představuje tržby ve výši [2–5] milionů EUR. Mimoto se podnik Arjowiggins a prodávající rozhodli transakci pozměnit. V důsledku toho se společnost ZMZ stane dalším konkurentem na trhu. To platí pro světový trh, je to však nutno zohlednit rovněž v případě EHP, vzhledem k jejímu spojení s podnikem Zanders, který má rozsáhlé distribuční kapacity v EHP. Ačkoli podnik Arjowiggins nepředložil dostatečné důkazy, že ostatní druhy papíru pro grafické použití patří na stejný trh výrobků jako grafický pauzovací papír, Komise uznává, že ostatní druhy grafického papíru mohou vyvíjet tlak na trh pro grafický pauzovací papír.

35. V důsledku toho Komise dospěla k závěru, že transakce nevyvolá obavy z narušení hospodářské soutěže na trhu pro grafický pauzovací papír.

3. Vysoce kvalitní papír

36. Za předpokladu trhu pro vysoce kvalitní papír obecně (s vyloučením pauzovacího papíru) zahrnujícího celý EHP činil podíl podniku Arjowiggins na trhu v roce 2007 v objemovém vyjádření [20–30] %. Podíl podniku Reflex na trhu činil [0–5] %. Společný podíl podniků Arjowiggins a Reflex na trhu proto dosáhne [20–30] %. Mimoto existuje značný počet konkurentů, kteří zůstanou po transakci na trhu. Pokud by byl relevantní trh vymezen tak, že nezahrnuje hlavičkový papír, společný podíl na trhu by byl ještě nižší a činil by [20–30] %. Na potenciálním trhu s vysoce kvalitním hlavičkovým papírem by společný podíl na trhu byl v každém případě nižší než 30 % s řadou životaschopných konkurentů působících v těchto segmentech.

37. S ohledem na výše uvedené skutečnosti obsahuje rozhodnutí Komise závěr, že navrhované spojení nebude mít za následek významné narušení účinné hospodářské soutěže na trhu pro vysoce kvalitní papír nebo vysoce kvalitní hlavičkový papír.

4. Distribuce papíru

38. Podnik Reflex působí v distribuci papíru pouze prostřednictvím poměrně malého přímého prodeje. Podnik Arjowiggins je dceřinou společností zcela ve vlastnictví podniku Sequana Capital, přičemž jeho podnik Antalis, distributor papíru, je rovněž zcela vlastněnou dceřinou společností. Tímto spojením je vertikálně dotčen navazující trh pro distribuci papíru.
39. Rozhodnutí Komise obsahuje závěr, že neexistuje žádné riziko omezení způsobené navrhovanou transakcí vzhledem k nedostatečné tržní síle podniku Arjowiggins a/nebo Antalis na příslušných trzích a s ohledem na skutečnost, že výrobci papíru mají k dispozici dostatečné distribuční alternativy.

Závěr

40. Rozhodnutí obsahuje závěr, že oznámené spojení povede k významnému narušení účinné hospodářské soutěže na společném trhu v případě trhu pro samopropisovací papír. Tento závěr platí bez ohledu na to, zda je transakce posouzena na celkovém trhu pro samopropisovací papír zahrnujícím celý EHP, trhy pro role a listy zahrnující celý EHP, vnitrostátní trhy pro samopropisovací papír nebo vnitrostátní trhy pro role a listy.

5. Závazky předložené oznamující stranou

41. K odstranění výše uvedených obav z narušení hospodářské soutěže na trhu pro samopropisovací papír předložil podnik Arjowiggins závazky, v nichž se zavazuje odprodat životaschopnému kupci část podniku Reflex související se samopropisovacím a počítačovým papírem („převáděný podnik“). Podnik Arjowiggins navrhuje provést navrhované spojení až poté, co bude uzavřena smlouva se života-

schopným kupcem převáděného podniku („vážený zájemce“).

Posouzení předložených závazků

42. Odprodej odstraňuje obavy z konkurenčního překrývání mezi podniky Arjowiggins a Reflex v případě samopropisovacího papíru. Komise ověřila závazky předložené podnikem Arjowiggins u odběratelů a konkurentů, aby posoudila, zda mohou obnovit účinnou hospodářskou soutěž na trzích pro samopropisovací papír. Velká většina potvrdila, že navrhovaný opravný prostředek odstraňuje konkurenční překrývání, může proto odstranit obavy z narušení hospodářské soutěže. Vzhledem ke skutečnosti, že je nutno najít vážného zájemce, než podnik Arjowiggins získá papírnu Reflex, má Komise za to, že navrhovaný opravný prostředek odstraní obavy z narušení hospodářské soutěže.
43. Ve svém rozhodnutí proto Komise uvádí závěr, že předložené závazky postačují k odstranění obav z narušení hospodářské soutěže vyvolaných spojením.

IV. ZÁVĚR

44. Z výše uvedených důvodů a s výhradou splnění závazků je v rozhodnutí vyvozen závěr, že navrhované spojení nenaruší významně účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo jeho podstatné části.
45. Spojení bylo proto prohlášeno za slučitelné se společným trhem a fungováním Dohody o EHP v souladu s čl. 2 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 nařízení ES o spojování a článkem 57 Dohody o EHP.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Výtah z rozhodnutí ve věci Glitnir Banki HF přijatého podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí

(2009/C 96/06)

GLITNIR BANKI HF

Dne 19. února 2009 bylo usnesením oblastního soudu v Reykjavíku podle článku 98 zákona č. 161/2002 o finančních institucích schváleno prodloužení platnosti usnesení ze dne 24. listopadu 2008, kterým bylo povoleno moratorium na platby společnosti Glitnir Banki hf. (dále jen „Glitnir“), neboť společnost Glitnir soudu uspokojivě doložila trvání důvodů, na jejichž základě bylo moratorium povoleno, a podle příslušného práva neexistovaly důvody k zamítnutí žádosti o prodloužení moratoria. Byla jmenována státní zástupkyně nejvyššího soudu Steinunn Grudbjarsdóttir, aby byla společnosti Glitnir v souvislosti s moratoriem nápomocna. Usnesení má ten účinek, že proti společnosti Glitnir nemůže být po dobu dluhového moratoria vznesen návrh na soudní řízení, ledaže to právní úprava výslovně dovoluje anebo pokud je takovým úkonem zahájeno trestní řízení předpokládající trestní sankci.

Povolení prodloužení moratoria je účinné do 13. listopadu 2009 do 13:00 hodin, kdy věc bude znovu projednávat oblastní soud v Reykjavíku na adrese Laekjatorg Square, Reykjavík, Island. Věřitelé společnosti Glitnir jsou oprávněni vznést při tomto jednání námítky.

V

(Oznámení)

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

KOMISE

Státní podpora – Nizozemsko

Státní Podpora C 5/09 (ex N 210/08)

Osvobození výrobců keramiky v Nizozemsku od ekologických daní

Výzva k podání připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 96/07)

Dopisem ze dne 11. února 2009, jehož závazné znění je přiloženo k tomuto shrnutí, oznámila Komise Nizozemsku své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ohledně výše uvedeného opatření. Komise rovněž podle čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 vyzvala Nizozemsko k podání připomínek k záměru Komise zahájit formální vyšetřovací řízení.

Zúčastněné strany mohou zaslat své připomínky k opatřením do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a dopisu, který za ním následuje, na adresu Generálního ředitelství Evropské komise pro hospodářskou soutěž:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
1049 Bruxelles/Brussels
BELGIQUE/BELGIË
Telefax: +32 22961242

Připomínky budou sděleny Nizozemsku. O důvěrné zpracování totožnosti zúčastněné strany, která podává připomínky, lze požádat písemně s uvedením důvodů této žádosti.

STRUČNÉ SHRnutí

Popis opatření

Tato věc se týká osvobození od daně poskytnutého Nizozemskem pro dodávky zemního plynu využívané u technických vybavení pro výrobu keramických výrobků. Navržené osvobození od daně se týká pouze zemního plynu využívaného v nizozemském keramickém průmyslu a nevztahuje se na zemní plyn využívaný pro jiné mineralogické postupy, které jsou v Nizozemsku prováděny.

Doba trvání tohoto opatření by byla ode dne 1. ledna 2008 do 1. ledna 2030. Roční rozpočet po období 2008–2013 činí 4 miliony EUR.

Hodnocení

Komise zastává názor, že navrhované osvobození od daně zahrnuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES ve prospěch keramického průmyslu v Nizozemsku.

Osvobození od daně poskytnuté Nizozemskem pro dodávky zemního plynu využívané v zařízeních pro výrobu keramických výrobků se týká pouze zemního plynu využívaného nizozemským keramickým průmyslem a nevztahuje se na jiné mineralogické postupy, které jsou v Nizozemsku prováděny.

Komise zastává názor, že takováto diferenciacie ve prospěch keramického průmyslu není odůvodněna povahou a logikou vnitrostátního daňového systému. Toto opatření je selektivní, neboť by z něj měl prospěch pouze nizozemský keramický průmysl, a je financováno ze státních zdrojů.

Komise se domnívá, že opatření narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod uvnitř Společenství. Osvobození od daně má přímý dopad na výrobní náklady a tudíž zlepšuje konkurenční postavení příjemců na relevantních výrobních trzích v rámci odvětví keramických výrobků, na nichž jsou činní a které jsou plně otevřené obchodu uvnitř Společenství.

Komise má pochybnosti, zda lze navrhovanou podporu považovat za slučitelnou se společným trhem. U podpory ve prospěch nizozemského keramického odvětví se jedná o provozní podporu, která může být povolena pouze za výjimečných okolností, např. pokud se vztahuje k ochraně životního prostředí.

Nizozemsko však neprokázalo soulad s příslušnými ustanoveními Pokynů Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí (Úř. věst. C 82, 1.4.2008, s. 1-33).

Vzhledem k těmto pochybnostem se proto Komise rozhodla zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES.

STÁTNÍ PODPORA – FRANCIE**Státní Podpora C 17/07 (ex NN 19/07)****Regulované sazby elektřiny ve Francii – Rozšíření řízení****Výzva k podání připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES**

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 96/08)

Dopisem ze dne 10. března 2009 uvedeném v závazném jazykovém znění na stránkách, které následují po tomto shrnutí, oznámila Komise Francii své rozhodnutí rozšířit ve věci výše uvedeného opatření rozsah řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES; toto řízení bylo zahájeno rozhodnutím K(2007) 2392 v konečném znění ze dne 13. června 2007, zveřejněným v Úředním věstníku C 164, 18.7.2007, s. 9.

Zúčastněné strany mohou zaslat připomínky k opatřením, v jejichž věci Komise rozšiřuje řízení, do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a připojeného dopisu, na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
SPA 3 6/5
1049 Bruxelles/Brussels
BELGIQUE/BELGIË
Fax : +32 22961242

Tyto připomínky budou sděleny Francii. Zúčastněné strany podávající připomínky mohou písemně a s uvedením důvodů požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

1. POPIS OPATŘENÍ

Koneční spotřebitelé mohou ve Francii nakupovat elektřinu dvěma hlavními způsoby: na volném a regulovaném trhu. Na volném trhu spotřebitelé nakupují elektřinu od dodavatelů, což mohou být buď původní operátoři, nebo noví účastníci na trhu. Složka ceny, kterou představuje energie, je výsledkem dohody mezi zákazníkem a dodavatelem. Přinejmenším u odběrných míst velké a střední velikosti obecně odráží ceny elektřiny na velkoobchodním trhu. Spotřebitel k tomu platí náklady na dodávku energie a využití sítí, kam patří zejména náklady na dopravu a distribuci elektřiny.

Na regulovaném trhu nakupují spotřebitelé elektřinu výlučně od státem určených dodavatelů. Nejčastěji se jedná o podnik Electricité de France (EDF). Ceny jsou integrované a zcela regulované státem, který je stanovuje v ministerské vyhlášce. Tyto regulované ceny jsou známy rovněž pod názvem „regulované prodejní ceny elektřiny“.

Způsobíli zákazníci, kteří opustili regulovaný trh, se na něj nemohou vrátit. Volba volného trhu je nezvratná. V roce 2006 francouzské orgány zavedly „sazby při návratu“ pro záka-

zníky, kteří učinili tuto volbu. Podle tohoto systému mohli zákazníci, kteří si zvolili volný trh, původně požádat o státem stanovenou „sazbu při návratu“ platnou dva roky. Žádost museli předložit do 30. června 2007. Úrovně sazeb při návratu jsou stanoveny podle „regulovaných prodejních cen elektřiny“, k nimž se připočítá 10 % až 23 % příplatek. Francie zavedla pro financování tohoto systému dva příspěvky, jeden se uplatňuje na všechny francouzské spotřebitele a druhý na velké producenty elektřiny z jaderných a vodních zdrojů.

Systémy regulovaných sazeb pro prodej elektřiny a sazeb při návratu, pokud jde o jejich „žlutou“ a „zelenou“ složku, uplatněné na jiné zákazníky než domácnosti a malé podniky, se staly předmětem rozhodnutí Komise o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES. Toto rozhodnutí bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 18. července 2007.

Dne 4. srpna 2008 francouzský parlament přijal zákon, který prodlužuje trvání systému sazeb při návratu do 30. června 2010. Na základě opatření se mimo jiné otevírají sazby při návratu novým příjemcům, zatímco od 1. července 2007 pro ně byly uzavřeny. Toto opatření rovněž obsahuje zákaz, podle něhož tyto sazby nesmí znovu využít spotřebitel, který od nich odstoupil.

2. HODNOCENÍ OPATŘENÍ

Komise provedla rozbor prvku podpory obsaženého v systému sazeb při návratu v podobě, která vyplývá ze změn přijatých dne 4. srpna 2008, v případě uplatnění systému na jiné zákazníky než domácnosti. Komise rovněž rozšířila svůj rozbor uplatňování systému před 6. srpnem 2008. Konstatovala, že sazby při návratu, a to alespoň jejich „žlutá“ a „zelená“ složka, by poskytly podnikům, které o tyto sazby požádají, selektivní hospodářskou výhodu, protože jim umožňují platit za spotřebovanou elektřinu nižší cenu, než by platily bez uvedeného opatření.

Komise doufá, že připomínky, které předloží francouzské orgány a zúčastněné strany po jejím rozhodnutí rozšířit formální vyšetřovací řízení, jí umožní prohloubit rozbor výše uvedené hospodářské výhody tím, že jí poskytnou přesné informace, které se budou ve formě agregovaných údajů nebo reprezentativních vzorků týkat:

- způsobu výpočtu a úrovně cenových nabídek dodavatelů elektřiny na volném trhu, podle typu zákazníka nebo odběrného místa, během tří období, která je nutno rozlišovat při analýze systému sazeb při návratu: 1) od zavedení opatření (9. prosince 2006) do 30. června 2007, 2) od 1. července 2007 do 5. srpna 2008, 3) od 6. srpna 2008;
- ostatních hlavních podmínek smluv o dodávkách elektřiny nabízených na volném trhu (trvání smlouvy, indexace cen, postihy v případě, že se spotřebovaný objem liší od objemu stanovených ve smlouvě...);
- nákladů na prodej, které nesou dodavatelé elektřiny, podle typu zákazníka nebo podle odběrného místa;
- typů odběrných míst (zejména pokud jde o objemy spotřeby), která zatím žádala o sazby při návratu, dat předložení takových žádostí a jejich dopadu na ceny, které platí příslušní zákazníci.

Komise mimo jiné konstatovala, že systém sazeb při návratu lze připsat státu a je, přinejmenším částečně, financován ze státních prostředků získaných z dvou povinných příspěvků a ze zdrojů státních podniků. Komise navíc zjistila, že přístup ke žlutým a zeleným sazbám při návratu nebyl uzavřen ani podnikům z odvětví výroby nebo služeb, která jsou otevřena konkurenci ve Společenství, ani podnikům, které působí nebo by mohly

působit v jiných členských státech. Znamená to, že narušují nebo by přinejmenším mohly narušovat hospodářskou soutěž a ovlivňují obchod mezi členskými státy.

Komise mimo jiné posoudila podporu s cílem zjistit, zda ji lze považovat za slučitelnou se společným trhem. V této fázi rozboru se domnívá, že nelze použít ani jednu z výjimek uvedených v čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy o ES. Komise následně podporu analyzovala s cílem zjistit, zda ji lze pokládat za náhradu za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES. V této fázi dospěla k negativnímu závěru, zejména pokud jde o uplatňování sazeb při návratu u jiných než malých podniků.

3. ZÁVĚR

Komise rozšiřuje na systém sazeb při návratu, který vyplývá ze změn zavedených článkem 166 zákona č. 2008-776, formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES, které již zahájila ohledně regulovaných sazeb elektřiny.

Žádá, aby jí Francie poskytla veškeré informace, které by mohly napomoci při hodnocení tohoto opatření. Podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 může být od příjemce požadováno navrácení všech protiprávních podpor.

Všechny zúčastněné strany mohou předložit své připomínky do jednoho měsíce ode dne zveřejnění.

ZNĚNÍ DOPISU

„Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur les modifications apportées à la mesure citée en objet, elle a décidé d'étendre le champ d'application de la procédure prévue par l'article 88, paragraphe 2, du traité CE qui a été ouverte par sa décision C(2007) 2392 fin du 13 juin 2007 (ci-après "l'ouverture de 2007").

Par ailleurs, compte tenu des informations additionnelles acquises après l'ouverture de 2007, la Commission saisit cette occasion pour préciser son analyse de l'ensemble du système des tarifs de retour, à la fois tel qu'il s'appliquait avant les modifications en question et tel qu'il résulte de ces modifications.

1. PROCÉDURE

- (1) Par lettre du 13 juin 2007, la Commission a informé la France de sa décision d'ouvrir la procédure formelle d'examen prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE à l'encontre des "tarifs réglementés de vente de l'électricité" (ci-après dénommés "tarifs standards") et des "tarifs réglementés transitoires d'ajustement du marché" (ci-après dénommés "tarifs de retour"), tous deux dans leurs composantes jaune et verte, pour ce qui concerne leur application après le 1er juillet 2004 aux clients non résidentiels qui ne sont pas des petites entreprises.
- (2) La décision de la Commission d'ouvrir la procédure formelle d'examen a été publiée au *Journal officiel de l'Union européenne* ⁽¹⁾. La Commission a invité les intéressés à présenter leurs observations sur l'aide en cause. Cette procédure est à ce jour toujours ouverte.
- (3) Dans le cadre de son examen des mesures en question, la Commission a pris connaissance de l'article 166 de la loi n° 2008-776 du 4 août 2008 ⁽²⁾, entré en vigueur le 6 août 2008. Cette mesure modifie l'article 30-1 de la loi n° 2004-803 du 9 août 2004 modifiée ⁽³⁾, qui a institué le système des tarifs de retour. Par courrier réf. D/50075 du 14 janvier 2009, la Commission a demandé aux autorités françaises des informations sur cette mesure. Les autorités françaises ont transmis ces informations par courrier du 12 février 2009, enregistré par la Commission le même jour.

2. DESCRIPTION DE LA MESURE EN QUESTION

- (4) La Commission décrira dans un premier temps la genèse du système des tarifs de retour, son application jusqu'au 5 août 2008 et le contexte général dans lequel s'inscrit ce système. Elle décrira dans un deuxième temps les modifications introduites par l'article 166 de la loi n° 2008-776. Dans un troisième temps, elle présentera les niveaux des tarifs de retour applicables après le 16 août 2007. Les niveaux applicables avant cette date ont déjà été présentés dans l'ouverture de 2007.

Le système des tarifs de retour jusqu'au 5 août 2008 et le contexte général

- (5) En France, les consommateurs finals d'électricité peuvent acheter leur électricité à travers deux canaux principaux, le "marché libre" et le "marché réglementé".

- (6) Jusqu'aux 1er juillet 2007, deux catégories de consommateurs finals coexistaient: les clients "éligibles" et les clients "non éligibles". Les clients éligibles sont ceux qui bénéficient du droit de conclure un contrat de fourniture d'électricité avec un fournisseur de leur choix à un prix librement fixé. En application des dispositions de la directive 2003/54/CE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2003 concernant des règles communes pour le marché intérieur de l'électricité et abrogeant la directive 96/92/CE ⁽⁴⁾, tous les clients non résidentiels ⁽⁵⁾ sont éligibles depuis le 1er juillet 2004 et tous les clients résidentiels le sont depuis le 1er juillet 2007.

- (7) En France, chaque client éligible est, pour chacun de ses sites de consommation, libre d'exercer ou non son éligibilité, c'est-à-dire de faire valoir son droit à conclure un contrat de fourniture d'électricité à un prix librement fixé avec un fournisseur de son choix, que ce fournisseur soit ou non un opérateur historique déjà présent sur le marché français avant la libéralisation de celui-ci. Le marché libre concerne les clients éligibles ayant exercé leur éligibilité. Sur le marché libre, le prix final payé pour l'électricité consommée comprend une part "fourniture", destinée au fournisseur d'électricité, et une part "réseaux" qui correspond à l'acheminement de l'électricité et aux charges d'utilisation des réseaux. Le montant de cette part est réglementé par l'Etat et est reversé aux gestionnaires des réseaux de transport et de distribution d'électricité. La part "fourniture" englobe les coûts que supporte le fournisseur pour l'obtention des volumes d'énergie revendus au client en question, les coûts de commercialisation liés à cette fourniture, et la marge de profit du fournisseur.

- (8) Le marché réglementé concerne les clients non éligibles ainsi que les clients éligibles qui ont décidé de ne pas exercer leur éligibilité. Sur le marché réglementé, les consommateurs finals bénéficient d'un "service public de l'électricité". Le fonctionnement de ce système et les conditions d'accès au service public de l'électricité sont régis par la loi n° 2000-108 du 10 février 2000 relative à la modernisation et au développement du service public de l'électricité ⁽⁶⁾, en particulier ses articles 2, 4 et 22.

- (9) Sur le marché réglementé, les consommateurs finals achètent leur électricité à un fournisseur désigné par l'Etat et à des prix réglementés, les tarifs standards mentionnés au point 1 ci-dessus. L'Etat désigne les fournisseurs chargés de la distribution d'électricité dans le cadre du service public de l'électricité selon des zones de compétence géographiques. Il s'agit, sur environ 95 % du territoire

⁽¹⁾ JO C 164 du 18.7.2007, p. 9.

⁽²⁾ JORF n° 181 du 5.8.2008, p. 12471.

⁽³⁾ JORF n° 185 du 11 août 2004, p. 14256.

⁽⁴⁾ JO L 176 du 15.7.2003, p. 37.

⁽⁵⁾ L'article 2.11 de la directive 2003/54/EC définit les clients non résidentiels comme les personnes physiques ou morales achetant de l'électricité non destinée à leur usage domestique. Cette définition englobe les producteurs et les clients grossistes.

⁽⁶⁾ JORF n° 35 du 11.2.2000, p. 2143.

français, de l'entreprise *Electricité de France* (ci-après dénommée "EDF"). Les autres fournisseurs concernés sont généralement connus sous le nom de "distributeurs non nationalisés" (ci-après "DNN") ou "entreprises locales de distribution". EDF possède sa propre branche de production d'électricité. Les DNN, quant à eux, s'approvisionnent le plus souvent en électricité auprès d'EDF, à des prix eux-mêmes réglementés appelés "tarifs de cession de l'électricité aux distributeurs non nationalisés".

(10) L'article 66 de la loi n° 2005-781 du 13 juillet 2005 de programme fixant les orientations en matière de politique énergétique ⁽¹⁾ a donné à tout client éligible le droit de bénéficier d'une fourniture d'électricité aux tarifs standards pour tout site de consommation existant pour lequel l'éligibilité n'a pas été précédemment exercée, par ce client ou par une autre personne. Cet article a accordé le même droit aux clients éligibles pour leurs nouveaux sites de consommation pourvu que ceux-ci soient raccordés aux réseaux de distribution ou de transport d'électricité avant le 31 décembre 2007. Cet article de loi a par la suite été modifié. Dans sa version actuelle, qui résulte des modifications apportées par la loi n° 2008-66 du 21 janvier 2008 relative aux tarifs réglementés d'électricité et de gaz naturel ⁽²⁾, il permet de bénéficier d'une fourniture d'électricité aux tarifs standards:

— à tout consommateur final pour la consommation d'un site pour lequel l'éligibilité n'a pas été exercée, que ce soit par ce consommateur ou par une autre personne;

— à tout consommateur final domestique ⁽³⁾, pour la consommation d'un site pour lequel il n'a pas lui-même exercé son éligibilité, et à condition d'en faire la demande avant le 1er juillet 2010;

— à tout consommateur final domestique pour la consommation d'un site pour lequel il a exercé son éligibilité depuis plus de six mois, et à condition d'en faire la demande avant le 1er juillet 2010;

— à tout consommateur final non domestique souscrivant une puissance électrique égale ou inférieure à 36 kilovoltampères pour la consommation d'un site pour lequel il n'a pas exercé son éligibilité lui-même et à condition d'en faire la demande avant le 1er juillet 2010.

Par ailleurs, l'article 66-2 de la loi n° 2005-781, introduit par l'article 24 de la loi n° 2007-290 du 5 mars 2007 instituant le droit au logement opposable et portant diverses mesures en faveur de la cohésion sociale ⁽⁴⁾, a repoussé au 1er juillet 2010 la date jusqu'à laquelle les sites de consommation nouvellement raccordés aux réseaux de distribution ou de transport d'électricité peuvent faire l'objet d'un droit à la fourniture d'électricité aux tarifs standards. Par construction et ainsi qu'il est explicitement prévu à l'article 2, paragraphe III, de la loi n° 2000-108, l'obligation de fourniture d'électricité aux tarifs standards aux clients qui en bénéficient repose sur EDF et les DNN, selon la zone géographique dans laquelle est situé le site de consommation concerné.

(11) Les conditions de fixation et de mise à jour des tarifs standards sont déterminées par l'article 4 de la loi n° 2000-108 et par le décret n° 88-850 du 29 juillet 1988 relatif au prix de l'électricité ⁽⁵⁾. L'article 4 de la loi n° 2000-108 prévoit que les tarifs standards soient définis en fonction de catégories fondées sur les caractéristiques intrinsèques des fournitures, en fonction des coûts de ces fournitures. Cet article de loi prévoit en outre que les décisions relatives aux tarifs standards soient prises conjointement par les ministres chargés de l'économie et de l'énergie, sur avis de la Commission de régulation de l'énergie (ci-après dénommée "la CRE") fondés sur l'analyse des coûts techniques et de la comptabilité générale des opérateurs. Le décret n° 88-850, quant à lui, s'appliquait avant la libéralisation du marché de l'électricité à l'ensemble des prix de vente de l'électricité aux consommateurs finals. Il prévoit que l'évolution des tarifs standards soit arrêtée chaque année et traduise la variation du coût de revient de l'électricité, constitué des charges d'investissement et des charges d'exploitation du parc de production et des réseaux de transport et de distribution, ainsi que des charges de combustible. Il prévoit de plus que la tarification de l'électricité traduise les coûts de production et de mise à disposition de cette énergie aux usagers.

(12) Les tarifs standards sont segmentés par catégories d'utilisateurs dites "options tarifaires". Les options tarifaires sont fonctions de paramètres tels que la puissance de raccordement, la durée d'utilisation ou la faculté d'effacement de l'utilisateur. Certains clients peuvent être couverts par plusieurs options tarifaires et doivent alors choisir entre celles-ci.

(13) Les options tarifaires mentionnées ci-dessus sont regroupées en trois grandes catégories, appelées tarifs "bleus", "jaunes" et "verts".

⁽¹⁾ JORF n° 163 du 14.7.2005, p. 11570.

⁽²⁾ JORF n° 18 du 22.1.2008, p. 1122.

⁽³⁾ La notion de "client domestique" est équivalente à la notion de "client résidentiel".

⁽⁴⁾ JORF n° 55 du 6.3.2007, p. 4190.

⁽⁵⁾ JORF du 31.7.1988, p. 9841.

- Les tarifs bleus s'appliquent aux sites de consommation dont la puissance souscrite est inférieure ou égale à 36 kilovoltampères. Ces tarifs correspondent en général aux clients résidentiels et aux petits sites des clients non résidentiels.
- Les tarifs jaunes s'appliquent aux sites de consommation dont la puissance souscrite est comprise entre 36 et 250 kilovoltampères. Ces tarifs correspondent en général à des sites de consommation moyens de clients non résidentiels.
- Les tarifs verts s'appliquent aux sites de consommation dont la puissance souscrite est supérieure à 250 kilovoltampères, et qui sont raccordés soit à un réseau de distribution, soit directement au réseau de transport. Ces tarifs correspondent en général à de grands sites de consommation de clients non résidentiels.

Les termes "grands sites", "sites moyens" et "petits sites", mentionnés ci-dessus et dans la suite, correspondent à la segmentation traditionnellement utilisée par la CRE dans ses publications, et présentée par exemple en page 7 de l'*Observatoire des marchés de l'électricité et du gaz – troisième trimestre 2008* ⁽¹⁾.

- (14) Les tarifs standards sont des prix intégrés qui incluent le prix de la fourniture d'électricité ainsi que l'ensemble des charges d'acheminement et d'utilisation des réseaux.
- (15) Depuis le 1er janvier 2004, les tarifs standards ont été révisés à trois reprises, respectivement par arrêtés ministériels des 10 août 2006 ⁽²⁾, 13 août 2007 ⁽³⁾ et 12 août 2008 ⁽⁴⁾. La structure du système tarifaire, c'est-à-dire l'ensemble des options et versions tarifaires proposées aux différents consommateurs finals en fonction de leurs puissances de raccordement et de leurs profils de consommation, est restée essentiellement inchangée depuis 2004. Les différentes révisions du niveau des tarifs standards ont pris la forme d'une augmentation moyenne définie spécifiquement pour chacune des trois grandes catégories d'options tarifaires mentionnées au point 13 ci-dessus et déclinée ensuite pour chaque option et version tarifaire.

⁽¹⁾ Disponible à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/marches/observatoire_des_marches (site visité le 9 février 2009).

⁽²⁾ JORF n° 186 du 12.8.2006, p. 12005.

⁽³⁾ JORF n° 188 du 15.8.2007, p. 13749.

⁽⁴⁾ JORF n° 189 du 14.8.2008, p. 12882.

- (16) Comme il est indiqué au point 10 ci-dessus, un client final non domestique ayant exercé son éligibilité pour un site de consommation ne peut plus bénéficier du droit d'être approvisionné en électricité aux tarifs standards sur le marché réglementé s'il a exercé son éligibilité pour ce site.
- (17) Jusqu'au 7 décembre 2006, il résultait de ces dispositions que sur le marché libre, les prix pouvaient évoluer indépendamment du niveau des tarifs standards, dans la mesure où un consommateur final alimenté sur le marché libre ne pouvait revenir vers le marché réglementé si le prix qu'il obtenait sur le marché libre était supérieur aux tarifs standards.
- (18) L'article 15, paragraphe V, et l'article 16 de la loi n° 2006-1537 du 7 décembre 2006 relative au secteur de l'énergie ⁽⁵⁾ ont modifié cet état de fait en instaurant le système des tarifs de retour ⁽⁶⁾. Ce système permet aux consommateurs finals alimentés sur le marché libre de bénéficier à nouveau d'un prix réglementé, sous certaines conditions.

- (19) Dans sa version initiale, le système des tarifs de retour permettait à tout consommateur final alimenté sur le marché libre de demander à son fournisseur d'électricité le remplacement de la clause de prix du contrat de fourniture par un "tarif de retour", fixé par l'Etat, et ce pour une période de deux ans à compter de sa demande, les autres clauses du contrat de fourniture demeurant inchangées ⁽⁷⁾. Pour bénéficier du tarif de retour, un consommateur final devait en avoir fait la demande écrite à son fournisseur avant le 1er juillet 2007.

- (20) Par ailleurs, l'article 30-1 de la loi n° 2004-803 prévoyait que le tarif de retour "*s'applique de plein droit aux contrats en cours à compter de la date à laquelle la demande est formulée*" et qu' "*il s'applique également aux contrats conclus postérieurement à la demande écrite visée au premier alinéa du présent I, y compris avec un autre fournisseur*". Ainsi, si le contrat de fourniture d'un consommateur final ayant demandé à bénéficier du tarif de retour venait à échéance au cours des deux années suivant la demande initiale, ce consommateur pouvait demander à tout fournisseur

⁽⁵⁾ JORF n° 284 du 8.12.2006, p. 18531.

⁽⁶⁾ Ces mesures ont introduit les articles 30-1 et 30-2 dans la loi n° 2004-803 du 9 août 2004 relative aux services publics de l'électricité et du gaz et aux entreprises électriques et gazières, qui instaurent et régissent le système des tarifs de retour.

⁽⁷⁾ Source: "*Note interprétative sur la mise en œuvre du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché*", Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie, disponible à l'adresse suivante: http://www.industrie.gouv.fr/energie/electric/note-interpretative-tarif_retour.pdf (site visité le 9 février 2009).

d'électricité acceptant de conclure un contrat de fourniture avec lui qu'il l'alimente au tarif de retour jusqu'à la fin de cette période de deux ans ⁽¹⁾.

(21) Il résultait des dispositions décrites ci-dessus que:

— tout consommateur final qui n'avait pas demandé à bénéficier du système des tarifs de retour pour un site de consommation donné avant le 1er juillet 2007 ne pouvait plus bénéficier de ce système pour ce même site au-delà du 1er juillet 2007;

— plus aucun consommateur final ne pouvait bénéficier du système des tarifs de retour au-delà du 1er juillet 2009.

(22) Comme les tarifs standards, les tarifs de retour sont des prix intégrés qui incluent le prix de la fourniture d'énergie ainsi que l'ensemble des charges d'acheminement et d'utilisation des réseaux de transport et de distribution. L'article 30-I de la loi n° 2004-803 prévoit que le tarif de retour ne puisse être supérieur de plus de 25 % au tarif standard applicable à un site de consommation présentant les mêmes caractéristiques.

(23) Les niveaux des tarifs de retour sont fixés par arrêté ministériel, par référence au niveau du tarif standard qui serait applicable à un consommateur présentant les mêmes caractéristiques et qui n'aurait pas exercé son éligibilité. L'arrêté du 3 janvier 2007 fixant le niveau du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché ⁽²⁾ fixe les valeurs relatives suivantes:

— pour le tarif bleu, 10 % de plus que le tarif standard,

— pour le tarif jaune, 20 % de plus que le tarif standard,

— pour le tarif vert, 23 % de plus que le tarif standard.

(24) Il résulte de ces dispositions que dès lors que les tarifs standards subissent une évolution, celle-ci s'applique aux tarifs de retour ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Source: "Note interprétative sur la mise en œuvre du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché" (voir note de bas de p. 18).

⁽²⁾ JORF n° 4 du 5.1.2007, p. 170.

⁽³⁾ Source: "Note interprétative sur la mise en œuvre du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché" (voir note de bas de p. 18).

(25) Le tableau ci-après résume les informations disponibles concernant le niveau des tarifs standards et des tarifs de retour après l'entrée en vigueur de l'arrêté ministériel du 13 août 2007 mentionné au point 15 ci-dessus ⁽⁴⁾:

	Tarifs standards (en EUR/MWh ⁽¹⁾ hors taxes)		Tarifs de retour (en EUR/MWh hors taxes)	
	du 16 août 2007 au 15 août 2008	à partir du 15 août 2008	du 16 août 2007 au 15 août 2008	à partir du 15 août 2008
Bleu	88,8	90,6	97,7	99,7
Jaune	70,3	74,5	84,4	89,4
Vert A.	52,6	56,8	64,7	69,9

⁽¹⁾ mégawatts heure

(26) La Commission renvoie à la lettre mentionnée au point 1 ci-dessus en ce qui concerne les niveaux des tarifs standards et des tarifs de retour applicables avant le 16 août 2007.

(27) En vertu de l'article 30-2 de la loi n° 2004-803, les fournisseurs d'électricité qui alimentent certains de leurs clients au tarif de retour à la suite d'une demande adressée par ceux-ci et qui établissent qu'ils ne peuvent produire ou acquérir les quantités d'électricité nécessaires à l'alimentation de ces clients à un prix inférieur à la part "fourniture" du tarif de retour, bénéficient d'une compensation. Cette compensation couvre la différence entre d'une part, le coût de revient de la production du fournisseur en question ou le prix auquel il se fournit sur le marché de gros, pris en compte dans la limite d'un plafond qui lui est spécifique et qui est déterminé selon des règles prévues par un arrêté ministériel, et d'autre part, les recettes correspondant aux fournitures en question. Le cas échéant, le coût de revient de la production d'un fournisseur est évalué en prenant en compte le coût de revient de la production des "sociétés liées" à ce fournisseur implantées sur le territoire national. La notion de "société liée" est définie dans l'article 30-2 de la loi n° 2004-803 ⁽⁵⁾. Les charges compensées sont calculées sur la base d'une comptabilité tenue par les fournisseurs selon des règles établies par la CRE. Cette comptabilité est contrôlée à leurs frais et la CRE peut la faire vérifier par un organisme indépendant de son choix.

⁽⁴⁾ Source: Avis de la CRE du 11 août 2008 sur le projet d'arrêté relatif aux prix de vente de l'électricité (JORF n° 189 du 14.8.2008, texte n° 98). Cet avis n'indique pas les niveaux des tarifs de retour. La Commission les a calculés en se fondant sur les dispositions de l'arrêté ministériel du 3 janvier 2007 précité.

⁽⁵⁾ Deux sociétés sont considérées comme liées au terme de l'article 30-2 de la loi n° 2004-803 si l'une détient, directement ou par personne interposée, la majorité du capital social de l'autre ou y exerce en fait le pouvoir de décision, ou bien si une tierce entreprise exerce une telle forme de contrôle sur chacune de ces deux sociétés.

- (28) Les règles détaillées régissant le système de compensation sont établies par le décret n° 2007-689 du 4 mai 2007 relatif à la compensation des charges du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché ⁽¹⁾. Le plafond mentionné au point 27 ci-dessus est calculé par référence aux prix observés sur le marché de gros français de manière, selon les autorités françaises, à éviter les comportements spéculatifs et les abus. Le plafond résultait initialement d'une formule de calcul déterminée par un arrêté ministériel du 4 mai 2007 ⁽²⁾. Cette formule définissait le plafond comme une combinaison de moyennes de prix observés sur la principale bourse française de l'électricité (Powernext) pour les contrats à terme standardisés annuels, trimestriels, mensuels et journaliers en base et en pointe ⁽³⁾. Elle ne permettait qu'une adaptation marginale du plafond aux spécificités de chaque fournisseur concerné. Elle a été modifiée par un arrêté ministériel du 22 décembre 2008 ⁽⁴⁾, qui l'a affinée de manière à mieux prendre en compte dans le calcul du plafond les spécificités de chaque fournisseur, en particulier le profil de consommation de ses clients alimentés au tarif de retour.
- (29) Il résulte des dispositions décrites ci-dessus que si un fournisseur dispose de manière directe ou par l'intermédiaire de sociétés liées de moyens de production en France couvrant l'ensemble de la consommation de ses clients finals et dont le coût de revient est inférieur aux prix du marché de gros français, les charges faisant l'objet d'une compensation sont définies par référence à ces coûts de revient et non par rapport aux prix observés sur le marché de gros. De plus, si ces coûts sont inférieurs à la part fourniture des tarifs de retour, le fournisseur en question ne bénéficie d'aucune compensation. Tel est le cas d'EDF, qui fournit la majorité des volumes d'électricité livrés dans le cadre du système des tarifs de retour sur le marché libre ⁽⁵⁾, et qui dispose d'importances capacités de production nucléaires et hydrauliques dont le coût de production est inférieur à la part fourniture des tarifs de retour.
- (30) Dans la mesure où un fournisseur ne dispose pas, directement ou par l'intermédiaire de sociétés liées, de moyens de production en France couvrant l'ensemble de la consommation de ses clients finals, la compensation qui lui est versée est déterminée, dans la limite du plafond mentionné au point 27 ci-dessus, à partir des prix observés sur le marché de gros, des quantités d'électricité vendues aux clients finals situés en France, des coûts de revient associés aux moyens de production dont dispose ce fournisseur en France directement ou par l'intermédiaire de sociétés liées, et de la part de ces quantités produite au moyens de ces capacités de production.
- (31) Par ailleurs, les coûts de commercialisation liés à la fourniture au tarif de retour, déduits des recettes liés à cette fourniture, sont également pris en compte dans le calcul de la compensation. Ils sont soit pris forfaitairement égaux à 0,4 EUR/MWh soit ceux exposés par le fournisseur concerné à la CRE dans la limite de 1,2 EUR/MWh. Enfin, les dispositions législatives et réglementaires régissant le mécanisme de compensation ne prévoient pas de marge de profit pour les fournisseurs compensés.
- (32) La compensation est financée par le produit de deux contributions obligatoires:
- une part de la "contribution au service public de l'électricité", charge payable par l'ensemble des clients et instaurée par l'article 5, paragraphe I, de la loi n° 2000-108. Cette part est limitée à un montant de 0,55 EUR/MWh prélevé sur l'assiette de la "contribution au service public de l'électricité". Elle est également limitée par le fait qu'aux termes de la loi, elle ne peut rendre le montant total de la contribution au service public de l'électricité supérieur à celui qui était applicable le 9 décembre 2006, soit 4,5 EUR/MWh;
 - une contribution due par les producteurs d'électricité exploitant des installations d'une puissance installée totale de plus de 2 gigawatts. Cette contribution est assise sur leur production d'électricité d'origine nucléaire et hydraulique au cours de l'année précédente. L'article 30-2 de la loi n° 2004-803 la limitait initialement à 1,3 EUR par MWh produit par les installations d'origine nucléaire et hydraulique d'une capacité de plus de 2 gigawatts. L'article 134 de la loi de finances rectificative pour 2008 ⁽⁶⁾ a porté ce plafond à 3 EUR/MWh.
- ⁽¹⁾ JORF n° 105 du 5.5.2007, p. 7952.
- ⁽²⁾ Arrêté ministériel du 4 mai 2007 fixant le plafond du coût d'approvisionnement des fournisseurs qui alimentent des clients au tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché (JORF n° 105 du 5.5.2007, p. 7956).
- ⁽³⁾ Les contrats à terme en base correspondent à une fourniture d'électricité constante au cours d'une période donnée (une année, un trimestre, un mois, un jour...). Les contrats à terme en pointe correspondent à une fourniture d'électricité de 8 heures à 20 heures hors week-ends.
- ⁽⁴⁾ Arrêté du 22 décembre 2008 modifiant l'arrêté du 4 mai 2007 fixant le plafond du coût d'approvisionnement des fournisseurs qui alimentent des clients au tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché et l'arrêté du 25 octobre 2006 fixant les modalités de remboursement partiel de la contribution aux charges de service public de l'électricité (JORF n° 0302 du 28.12.2008, p. 20298).
- ⁽⁵⁾ Voir par exemple *l'Observatoire des marchés de l'électricité et du gaz – troisième trimestre 2008* de la CRE, disponible à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fi/marches/observatoire_des_marches (site visité le 9 février 2009). Il est indiqué en page T1 de ce document que les fournisseurs alternatifs (par opposition aux fournisseurs historiques), n'alimentent que 35 % de la consommation au tarif de retour (appelé "TARTAM" dans ce document). EDF est de loin le principal fournisseur historique actif sur le marché libre.
- ⁽⁶⁾ Loi n° 2008-1443 du 30 décembre 2008 (JORF n° 0304 du 31.12.2008, p. 20518).

(33) La loi prévoit que le produit de ces deux contributions soit perçu par la Caisse des dépôts et consignations. Le montant de la compensation à laquelle a droit chaque fournisseur concerné est calculé par la CRE à partir de déclarations que lui font parvenir lesdits fournisseurs. La CRE transmet le résultat de ces calculs à la Caisse des dépôts et consignations qui procède aux versement correspondants.

(34) Dans le cas où les prélèvements ci-dessus ne suffiraient pas à payer la totalité des compensations pour une année donnée, le manque à collecter serait ajouté au montant des charges à prélever l'année suivante.

Modifications introduites par l'article 166 de la loi n° 2008-776 du 4 août 2008

(35) L'article 166 de la loi n° 2008-776 permet à un consommateur final dont un site de consommation était déjà alimenté en électricité dans le cadre du système des tarifs de retour lors de l'entrée en vigueur de cet article de loi de continuer à bénéficier des tarifs de retour pour ce site jusqu'au 30 juin 2010. En vertu des dispositions législatives préexistantes, il ne devait initialement en bénéficier qu'au cours d'une période de deux ans prenant fin au plus tard le 30 juin 2009.

(36) Par ailleurs, alors qu'avant l'entrée en vigueur de l'article 166 de la loi n° 2008-776, les demandes visant à bénéficier du système des tarifs de retour n'étaient plus recevables depuis le 1er juillet 2007, l'article 166 de la loi n° 2008-776 permet à tout consommateur final de faire une demande, et ce jusqu'au 30 juin 2010.

(37) D'autre part, il prévoit qu'un consommateur final qui, pour l'alimentation d'un site, renonce au bénéfice des tarifs de retour ne puisse plus demander à en bénéficier à nouveau pour l'alimentation dudit site.

(38) Enfin, il stipule qu'aucun consommateur final ne pourra bénéficier du système des tarifs de retour au-delà du 30 juin 2010.

Niveaux des tarifs de retour après le 16 août 2007 et parts "fourniture"

(39) La Commission reproduit ci-après la part "fourniture" moyenne des tarifs de retour "verts", "jaunes" et "bleus", c'est-à-dire le montant total du tarif de retour, diminué des coûts d'acheminement de l'électricité et d'utilisation des réseaux. Ces données ont été calculées à partir de

l'avis de la CRE du 11 août 2008 sur le projet d'arrêté relatif aux prix de vente de l'électricité ⁽¹⁾. Dans cet avis, la CRE a calculé la part "fourniture" des tarifs standards en déduisant du montant total des tarifs standards le tarif d'utilisation des réseaux publics en vigueur (TURPE2) et la contribution tarifaire d'acheminement. Pour obtenir la part "fourniture" du tarif de retour, il suffit donc de retrancher du tarif de retour la différence entre le tarif standard correspondant et la part fourniture de celui-ci.

	Tarifs de retour (en EUR/MWh hors taxes)		Part fourniture tarifs de retour (en EUR/MWh hors taxes)	
	du 16 août 2007 au 15 août 2008	à partir du 15 août 2008	du 16 août 2007 au 15 août 2008	à partir du 15 août 2008
Bleu	98	100	57	59
Jaune	84	89	52	57
Vert A.	65	70	47	52

Les valeurs présentées ci-dessus pour la part "fourniture" des tarifs de retour jaunes et verts applicables après le 15 août 2008 ont été confirmées par les autorités françaises.

(40) La suite de la présente lettre est consacrée à l'appréciation préliminaire du système des tarifs de retour, tel qu'il s'appliquait avant les modifications apportées par l'article 166 de la loi n° 2008-776 et tel qu'il s'applique depuis l'introduction de ces modifications. La Commission considère en effet qu'il est pertinent de préciser, au delà de l'ouverture de 2007 qui porte à la fois sur les tarifs standards et les tarifs de retour, son analyse de l'ensemble du système des tarifs de retour à la lumière des nouvelles informations dont elle dispose. Par souci de cohérence avec l'analyse développée dans l'ouverture de 2007, la Commission limitera cette appréciation préliminaire aux tarifs de retour verts et jaunes, tout en renvoyant pour le reste à ladite décision d'ouverture

3. APPRÉCIATION PRÉLIMINAIRE DE LA MESURE AU REGARD DE L'ARTICLE 87 PARAGRAPHE 1 DU TRAITÉ CE

(41) L'article 87 paragraphe 1 du traité CE dispose que sont incompatibles avec le marché commun, dans la mesure où elles affectent les échanges entre Etats membres, les aides accordées par les Etats ou au moyen de ressources d'Etat sous quelque forme que ce soit qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.

⁽¹⁾ JORF n° 189 du 14.8.2008, texte n° 98.

(42) Afin de déterminer si le système des tarifs de retour comporte un élément d'aide d'Etat au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité, la Commission doit évaluer si cette mesure:

- accorde un avantage économique à certaines entreprises ou certaines productions,
- est sélective,
- est imputable à l'Etat et financée par des ressources d'Etat,
- pourrait fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions et affecte ou menace d'affecter les échanges entre les États membres.

(43) Comme elle l'avait fait dans l'ouverture de 2007, la Commission a analysé l'existence d'un élément d'aide d'Etat au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE dans le chef des clients non résidentiels bénéficiant du système des tarifs de retour.

3.1. Avantage

(44) Il y a avantage si une mesure étatique permet à une entreprise de ne pas supporter des charges auxquelles elle devrait normalement faire face en l'absence de la mesure ⁽¹⁾. Le paiement de son approvisionnement en électricité est indubitablement une charge dont une entreprise est normalement redevable. Il convient donc d'analyser si les mesures en examen conduisent à un allègement de cette charge.

(45) La Commission note qu'il est utile de distinguer deux situations possibles:

- celle d'un consommateur final qui pour un site de consommation donné, demande l'application du tarif de retour à un contrat de fourniture en cours, alors qu'il n'avait pas demandé à bénéficier de ce tarif lors de la conclusion dudit contrat ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Voir arrêt de la Cour du 2.2.1988 dans les affaires jointes C-67/85, C-68/85 et C-70/85, *Kwekerij Gebroeders van der Kooy c/ Commission*, point 28.

⁽²⁾ Cette situation concerne en particulier les consommateurs finals qui n'avaient pas le droit de bénéficier du système des tarifs de retour lors de la conclusion de leur contrat, soit parce que le contrat de fourniture a été conclu avant l'entrée en vigueur de la loi n° 2006-1537, soit parce qu'il a été conclu entre le 30 juin 2007 et l'entrée en vigueur de l'article 166 de la loi n° 2008-776 alors que le consommateur en question n'avait pas demandé l'application du tarif de retour à son précédent contrat de fourniture.

— celle d'un consommateur final qui pour un site de consommation donné demande l'application du tarif de retour à un nouveau contrat de fourniture dès la conclusion de celui-ci.

Application du tarif de retour aux contrats de fourniture en cours

(46) Il résulte de la législation française que lorsqu'un consommateur final demande l'application du tarif de retour à un contrat de fourniture en cours, auquel le tarif de retour ne s'appliquait pas jusqu'à présent, seul le prix est modifié, les autres clauses contractuelles continuant à s'appliquer.

(47) Il est donc évident que dans un tel cas de figure, un consommateur final a intérêt à demander le bénéfice du système des tarifs de retour si et seulement si le tarif de retour auquel il peut prétendre est inférieur au prix qui résulte des stipulations de son contrat de fourniture.

(48) Par ailleurs, dans un tel cas, le bénéfice du tarif de retour n'est pas subordonné à l'accord du fournisseur concerné mais s'impose à celui-ci dès lors que le consommateur final lui adresse sa demande.

(49) Ainsi, l'application du tarif de retour à un contrat de fourniture en cours conduit, pour le consommateur final qui en fait la demande, à une réduction du prix auquel il paye son électricité par rapport au niveau qui résulte des dispositions d'un contrat librement conclu avec son fournisseur, sans qu'aucune contrepartie ne soit exigée de sa part et sans que cet allègement ne résulte d'un accord passé avec le fournisseur. Il en résulte donc un avantage économique dans le chef de ce consommateur, qui est directement lié à cette réduction du prix.

Application du tarif de retour à un nouveau contrat de fourniture

(50) Il résulte de la législation qu'il existe des situations dans lesquelles un consommateur final qui doit conclure un nouveau contrat de fourniture peut demander à bénéficier du tarif de retour dans le cadre de ce nouveau contrat. Dans ce type de situations, contrairement au cas de figure décrit aux points 46 à 49 (demande d'application du tarif de retour à un contrat en cours), aucun fournisseur d'électricité n'est obligé d'alimenter un tel consommateur au tarif de retour, puisqu'il lui est loisible de ne pas conclure un nouveau contrat avec ce consommateur. Si un fournisseur accepte de conclure un contrat de fourniture pour lequel son client demande l'application du tarif de retour, c'est parce qu'il y consent librement. Comme le montrent les considérations qui suivent, ce n'est pas pour autant que le système des tarifs de retour ne confère pas d'avantage dans ce type de situations.

- (51) Afin de savoir si dans un tel cas de figure, le système des tarifs de retour procure un avantage économique au consommateur final concerné, il convient de vérifier si en l'absence de ce système, le consommateur en question aurait obtenu un prix aussi bas que le tarif de retour pour son nouveau contrat de fourniture. Il convient d'abord de noter qu'un consommateur final a intérêt à demander l'application du tarif de retour à son nouveau contrat de fourniture si et seulement si la part "fourniture" du tarif de retour est inférieure au prix qu'il pourrait obtenir des fournisseurs opérant sur le marché libre sans recourir à ce tarif, c'est-à-dire au "prix de marché". L'avantage de prix qu'il reçoit en demandant l'application du tarif de retour résulte donc de la différence entre ce prix de marché et le tarif de retour. Il convient d'identifier le "prix de marché" en question.
- (52) Selon la CRE ⁽¹⁾, les mécanismes de formation des prix sur le marché libre, dans le cas où les tarifs de retour ne s'appliquent pas, diffèrent selon le type de site de consommation concerné. Pour les sites de consommation grands et moyens, les prix sont généralement calés sur les prix du marché de gros. Pour les petits sites, il existe de nombreuses offres calées sur les tarifs standards bleus.
- (53) Cette différence peut s'expliquer par le fait que les tarifs standards bleus sont nettement supérieurs aux tarifs standards verts et jaunes, ainsi que par l'existence d'un mécanisme d'enchères qui semble permettre aux fournisseurs d'électricité d'offrir aux petits clients non résidentiels des prix du même ordre de grandeur que les tarifs standards bleus.
- (54) Il en résulte donc qu'au moins pour les sites de consommation de grande et de moyenne tailles, les prix qui seraient pratiqués par les fournisseurs en l'absence du tarif de retour devraient refléter le niveau des prix de gros. Comme semble d'ailleurs le confirmer l'arrêté ministériel du 22 décembre 2008 mentionné au point 28 ci-dessus, les prix de l'électricité fournie sur le marché libre à un site de consommation de grande ou de moyenne taille devraient, en l'absence du tarif de retour, correspondre dans une large mesure à une combinaison des prix des contrats à terme en base et en pointe observés sur le marché de gros, cette combinaison étant liée au profil de consommation du site en question.
- (55) Selon les indications fournies par la CRE ⁽²⁾, il apparaît que les prix des contrats à terme sur le marché de gros fluctuent beaucoup plus que les tarifs de retour et étaient nettement supérieurs à la part "fourniture" des tarifs de retour verts et jaunes au cours des trois premiers trimestres de l'année 2008. Les prix des contrats annuels en base pour 2009 s'élevaient à 85,6 EUR/MWh au 30 septembre 2008. Les prix des contrats annuels en pointe pour 2009, s'élevaient quant à eux à près de 120 EUR/MWh à cette même date. Les autorités françaises ont quant à elles indiqué qu'au cours du premier semestre de l'année 2008, les prix des contrats annuels en base sur Powernext sont passés de 60 à 80 EUR/MWh en passant par un maximum à plus de 90 EUR/MWh. Ces valeurs sont à comparer à celles qui figurent au point 39 ci-dessus. De plus, les informations publiées par la CRE ⁽³⁾ font apparaître qu'entre décembre 2006 et début 2008, la part fourniture du tarif de retour vert a toujours été inférieure au prix des contrats annuels en base et en pointe.
- (56) Ces indications démontrent à tout le moins que les prix du marché de gros sont susceptibles de se situer à des niveaux supérieurs à la part fourniture des tarifs de retour verts et jaunes (hors coûts de commercialisation et marge du fournisseur) au cours de la période d'application du système des tarifs de retour, c'est-à-dire jusqu'au 30 juin 2010. Tel était d'ailleurs le cas lorsque les modifications du système des tarifs de retour ont été adoptées, en août 2008.
- (57) S'agissant en revanche des sites de consommation de petite taille, il est peu probable que le système des tarifs de retour puisse présenter un intérêt pour un consommateur qui négocie un nouveau contrat de fourniture, dans la mesure où il existe sur le marché libre des offres alignées sur les tarifs standards bleus, qui par définition sont inférieurs aux tarifs de retour correspondants.
- (58) A la lumière de ces éléments, la Commission estime à ce stade de son analyse que le système des tarifs de retour procure un avantage économique à un consommateur qui pour un site de consommation donné de grande ou de moyenne taille, demande l'application du tarif de retour à un nouveau contrat de fourniture dès la conclusion de celui-ci, cet avantage résultant directement de la différence entre d'une part, les prix observés sur le marché de gros lors de la conclusion du contrat, auxquels il convient d'ajouter une somme permettant de couvrir les coûts de commercialisation ainsi qu'une marge raisonnable, et d'autre part, la part "fourniture" du tarif de retour applicable.
- (59) Cette conclusion n'est en rien infirmée par le fait que dans ce type de situations, le fournisseur consent librement à conclure un contrat auquel son client demande l'application du tarif de retour. En effet, lorsqu'un

⁽¹⁾ Voir page 110 du rapport annuel du 9 juillet 2008 de la CRE, publié à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/documents/publications/rapports_annuels (site visité le 9 février 2009).

⁽²⁾ Voir par exemple l'Observatoire des marchés de l'électricité et du gaz – troisième trimestre 2008 de la CRE, page 22, disponible à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/marches/observatoire_des_marches (site visité le 9 février 2009).

⁽³⁾ Voir figure 39, page 107 du rapport annuel mentionné dans la note de bas de page 34 ci-dessus.

fournisseur d'électricité est confronté à un consommateur final ayant le droit de demander l'application du tarif de retour à son nouveau contrat de fourniture, il ne peut espérer lui imposer un prix supérieur au tarif de retour: dans la mesure où il existe un mécanisme de compensation assurant en principe les fournisseurs alimentant des clients au tarif de retour que ces fournitures ne leur occasionneront pas de pertes, il doit raisonnablement s'attendre à ce que s'il refuse de conclure un contrat avec le consommateur final en question, celui-ci trouvera un autre fournisseur qui acceptera de l'alimenter au tarif de retour. Dès lors, le fournisseur en question ne peut raisonnablement espérer que le consommateur final renoncera au bénéfice du tarif de retour. Il peut avoir intérêt à lui proposer un contrat de fourniture, même si ce contrat donne lieu à des profits limités voire nuls jusqu'au 30 juin 2010. Cela peut notamment lui permettre de conserver le consommateur en question dans son portefeuille de clients. Il peut éventuellement conclure avec lui un contrat s'appliquant au-delà du 30 juin 2010, donnant lieu à des profits normaux au-delà de cette date. Il peut aussi conclure un contrat venant à échéance au 30 juin 2010, le prix contractuel pouvant être le tarif de retour applicable au consommateur en question, maximisant ainsi ses chances de pouvoir conclure un nouveau contrat de fourniture à un prix de marché avec ce client à l'expiration du contrat en question.

- (60) En l'absence des dispositions législatives instituant et prolongeant le système des tarifs de retour, il n'y aurait en revanche aucune raison pour un fournisseur d'accepter sans contrepartie de conclure un contrat de fourniture à un prix inférieur au "prix de marché", qui correspond aux prix observés sur le marché de gros, augmenté d'une somme permettant de couvrir ses coûts de commercialisation ainsi qu'une marge de profit raisonnable.
- (61) En conclusion, chaque fois qu'un consommateur final demande l'application du tarif de retour à un nouveau contrat de fourniture dès la conclusion de celui-ci, il bénéficie d'un avantage économique se traduisant par un prix moindre que celui qu'il paierait en l'absence du système des tarifs de retour. Cet avantage économique se mesure directement à partir de la différence entre "le prix de marché" mentionné au point précédent et la part fourniture du tarif de retour. A la différence du cas de figure décrit aux points 46 à 49 ci-dessus (demande d'application du tarif de retour à un contrat en cours), le prix qui résulte des clauses du nouveau contrat en question (prix contractuel "nominal") n'est pas un paramètre pertinent pour mesurer l'avantage économique dont jouit le consommateur en question. En effet, ce prix nominal a été influencé par le droit du consommateur final concerné à bénéficier du tarif de retour, et peut même dans certains cas être égal au tarif de retour.

Conclusion sur l'existence d'un avantage économique

- (62) A ce stade de son analyse, la Commission estime que le système des tarifs de retour procure un avantage

économique à tous les clients non résidentiels qui en demandent l'application pour des sites de consommation grands ou moyens.

- (63) La Commission espère que les observations que soumettront les autorités françaises et les parties intéressées à la suite de sa décision d'étendre la procédure formelle d'examen en cours lui apporteront des informations lui permettant d'approfondir son analyse de l'existence d'un avantage économique au sein du système des tarifs de retour. Elle espère en particulier recevoir des informations précises qui sous forme de données agrégées ou d'échantillons représentatifs, se rapporteront:
- au mode de construction et au niveau des offres de prix des fournisseurs d'électricité sur le marché libre, par type de clients ou de sites de consommation, au cours des trois périodes qui doivent être distinguées dans l'analyse du système des tarifs de retour: 1) entre l'introduction du dispositif (le 9 décembre 2006) et le 30 juin 2007, 2) entre le 1er juillet 2007 et le 5 août 2008, 3) depuis le 6 août 2008;
 - aux principales autres caractéristiques des contrats de fourniture d'électricité proposés sur le marché libre (durée, indexation du prix, pénalités en cas d'écarts de consommation par rapport aux quantités prévues dans le contrat...);
 - aux coûts de commercialisation supportés par les fournisseurs d'électricité, par type de clients ou de sites de consommation;
 - aux types de sites de consommation (notamment en termes de volumes de consommation) pour lesquels le bénéfice du tarif de retour a été demandé jusqu'à présent, aux dates auxquelles ces demandes ont été formulées et à leur effet sur les prix payés par les clients concernés.

3.2. Sélectivité

- (64) Bien que le système des tarifs de retour soit en principe ouvert à tout consommateur final ayant exercé son éligibilité, la Commission estime que ce système procure un avantage sélectif aux entreprises qui en bénéficient pour des sites de consommation grands ou moyens. En effet, pour qu'un avantage économique ne soit pas sélectif, il faut non seulement qu'il soit applicable à toutes les entreprises, mais encore qu'il soit à chaque instant le même pour toutes ces entreprises. La Commission considère que ces conditions ne sont pas remplies pour les raisons suivantes.

- (65) Premièrement, la Commission observe qu'entre le 1er juillet 2007 et le 6 août 2008, le système des tarifs de retour ne pouvait bénéficier qu'aux consommateurs qui en avaient fait la demande avant le 30 juin 2007, sans que cette restriction ne semble justifiée par la nature ou l'économie du système des tarifs de retour. En effet, dès lors que ce système avait pour but d'offrir aux consommateurs ayant exercé leur éligibilité des prix plus bas et moins fluctuants que les prix de marché, il ne paraît pas justifié d'avoir exclu certains consommateurs du système pendant que d'autres pouvaient encore en bénéficier. Dans le même ordre d'idées, aux termes de l'article 166 de la loi n° 2008-776, une entreprise qui a renoncé à bénéficier du tarif de retour pour l'un de ses sites de consommation ne peut plus en demander à nouveau le bénéfice, sans que cette restriction ne semble justifiée par la nature ou l'économie du système des tarifs de retour. En effet, dès lors que ce système a pour but d'offrir aux consommateurs ayant exercé leur éligibilité des prix plus bas et moins fluctuants que ceux qui résultent des mécanismes de marché, et ce jusqu'au 30 juin 2010, il ne semble pas justifié d'exclure certains consommateurs avant cette date.
- (66) Deuxièmement, l'avantage tiré des tarifs de retour est lié à la consommation d'électricité. Il contient donc un élément de sélectivité *de facto* en faveur des entreprises grandes consommatrices d'électricité, en particulier les entreprises dites "électro-intensives".
- (67) Troisièmement, les niveaux des tarifs de retour varient suivant le type de sites de consommation, sans que ces variations semblent justifiées par la logique de couverture des coûts qui sous-tend l'ensemble du dispositif tarifaire. En effet, les tarifs de retour dépendent dans une large mesure de la puissance de raccordement au réseau, qui présente elle-même un lien très étroit avec le volume de consommation du site. Les tarifs tendent manifestement à être d'autant plus faibles que la puissance de raccordement est élevée. Ceci est dû au fait que les tarifs de retour sont définis par référence aux tarifs standards, dont le niveau dépend dans une large mesure de la puissance de raccordement au réseau. Le système des tarifs standards est en principe fondé sur les coûts supportés pour l'alimentation des sites auxquels ces tarifs s'appliquent. Or, le coût unitaire lié à l'alimentation d'un site donné en électricité (hors coûts de commercialisation) ne semble pas avoir de raison de dépendre directement de la puissance de raccordement ou des volumes consommés.
- (68) Par ailleurs, comme il est indiqué au point 23 ci-dessus, les tarifs de retour sont définis par application d'une majoration aux tarifs standards correspondants, laquelle majoration est différente suivant qu'il s'agit d'un tarif vert, jaune et bleu. La Commission ne dispose à ce stade d'aucune information indiquant que les différences qui existent entre ces majorations et entre les niveaux de tarifs qui en résultent, soient justifiées par la nature ou l'économie du système de tarification. Elle note en revanche que malgré une majoration plus élevée pour les tarifs verts que pour les tarifs jaunes, et plus élevée pour les tarifs jaunes que pour les tarifs bleus, la composante "fourniture" des tarifs de retour est moins élevée pour les tarifs verts que pour les tarifs jaunes, et moins élevée pour les tarifs jaunes que pour les tarifs bleus.
- (69) Dans des conditions de marché, le prix moyen hors charges de réseaux peut varier d'un site de consommation à l'autre. Ces différences sont cependant, en général, moins dues aux différences de quantités d'électricité consommées qu'aux différences de profil de consommation. En effet, l'alimentation en électricité d'un site ayant un volume de consommation donné est d'autant plus coûteuse que cette consommation a lieu en périodes de forte demande sur l'ensemble du système électrique, car il faut au cours de telles périodes faire appel à des moyens de production à coûts élevés⁽¹⁾. Cependant, la Commission note que les différences entre les niveaux de tarifs de retour ne semblent pas se borner à traduire ce phénomène.
- (70) Elle dispose au contraire d'informations qui indiquent que les différences entre les tarifs standards selon le type de site de consommation concerné ne sauraient toutes être justifiées par les différences de coûts associés aux fournitures en question. En particulier, la CRE a indiqué dans son avis du 11 août 2008 sur le projet d'arrêté relatif au prix de vente de l'électricité⁽²⁾ que la "part ruban" des tarifs standards, qui devrait en principe être identique pour tous les tarifs standards, est moins élevée pour les tarifs verts que pour les tarifs jaunes, et moins élevée pour les tarifs jaunes que pour les tarifs bleus. Par construction, ces différences se reflètent dans les tarifs de retour.
- (71) La Commission a par ailleurs pris connaissance des *grilles tarifaires du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché*, qui figurent en annexe de l'arrêté ministériel du 13 août 2007 relatif au prix de l'électricité⁽³⁾. C'est à partir de ces grilles que peut être déterminé le niveau du tarif de retour applicable à un site de consommation donné. Plusieurs grilles différentes sont présentées, selon la puissance de raccordement et l'option choisie (options "base", "effacement jours de pointe"...). Dans chaque grille, est indiqué le montant d'une prime fixe annuelle (en EUR/kilowatt) et une composante de prix pour l'énergie consommée qui dépend de la saison et de l'heure de la journée au cours de laquelle l'énergie est consommée ainsi que de la "version tarifaire", qui reflète le niveau d'utilisation de la puissance souscrite. La Commission relève que pour une même option tarifaire, une même version tarifaire,

(1) La demande globale varie essentiellement en fonction des heures de la journée, des jours de la semaine et des saisons.

(2) JORF n° 189 du 14.8.2008, texte n° 98.

(3) JORF n° 188 du 15.8.2007, p. 13749.

une même heure et une même saison, la composante de prix varie de façon décroissante en fonction de la puissance souscrite alors qu'on s'attendrait à ce qu'elle soit la même pour toutes les puissances. Pour conclure sur ce troisième élément, il semble donc que la variation du niveau des tarifs de retour d'un site de consommation à l'autre ne soit pas entièrement justifiée par la logique générale de couverture des coûts qui sous-tend le système tarifaire, et tend à favoriser d'autant plus un consommateur que celui-ci a un volume de consommation élevé.

- (72) Quatrièmement, enfin, il ressort clairement des informations publiées par la CRE ⁽¹⁾ qu'avant l'entrée en vigueur de l'article n° 166 de la loi n° 2008-776, l'essentiel des volumes livrés dans le cadre du système des tarifs de retour était destiné à environ 3 000 grands sites, soit seulement la moitié des "grands sites" — tels que définis par la CRE — ayant exercé leur éligibilité. Ces sites représentaient néanmoins à eux seuls environ 67 % des volumes consommés par l'ensemble des "grands sites" ayant exercé leur éligibilité. Seuls environ 300 sites moyens ayant exercé leur éligibilité (soit environ 1 % de cette catégorie) et seulement 7 petits sites bénéficiaient du tarif de retour, pour une part tout-à-fait négligeable de la consommation de l'ensemble des sites bénéficiant des tarifs de retour. Or, comme il a été indiqué plus haut, un opérateur économique rationnel est normalement conduit à demander le bénéfice du tarif de retour si et seulement si ce tarif procure un avantage de prix, c'est-à-dire s'il est moins élevé que le prix résultant de son contrat de fourniture, ou dans le cas d'un nouveau contrat, que les prix de marché. La Commission est donc conduite à conclure que l'avantage de prix offert par le système des tarifs de retour ne semble exister que pour certains sites de consommation qui dans leur très grande majorité appartiennent à la catégorie des "grands sites".
- (73) La Commission estime donc que l'avantage procuré par le système des tarifs de retour pour les sites de consommation grands et moyens est sélectif.

3.3. Imputabilité à l'Etat et financement par des ressources d'Etat

- (74) Dans la mesure où le système des tarifs de retour a été institué et est entièrement régi par des dispositions législatives et réglementaires, y compris en ce qui concerne la fixation du niveau des tarifs, il ne fait guère de doutes que cette mesure est imputable à l'Etat quels qu'en soient les bénéficiaires.
- (75) En ce qui concerne l'implication de ressources d'Etat, il convient de noter que l'avantage économique dont

jouissent les consommateurs dont les sites sont alimentés au tarif de retour est financé, au moins pour partie, par le produit des deux contributions mentionnées au point 32 ci-dessus. Les sommes en question sont versées aux fournisseurs et non aux consommateurs concernés. Il existe néanmoins un lien direct entre le versement d'une partie de ces sommes à un fournisseur et l'avantage dont jouissent ceux de ses clients qu'il alimente au tarif de retour. En effet, un fournisseur ne perçoit une compensation que s'il alimente certains consommateurs au tarif de retour et dans une mesure strictement nécessaire à la couverture des coûts liés à cette fourniture.

- (76) Comme la Commission l'a déjà noté dans l'ouverture de 2007, les deux prélèvements mentionnés au point précédent sont des contributions obligatoires imposées par l'Etat et dont le produit est versé auprès d'un organisme désigné par l'Etat, en l'occurrence la Caisse des dépôts et consignations. De plus, le produit de ces contributions doit être utilisé selon des règles exhaustivement établies par la loi et le règlement, qui ne laissent aucune marge de discrétion à la Caisse des dépôts et consignations, afin de bénéficier aux opérateurs définis par la loi et le règlement dans une mesure également déterminée par eux. Au vu de la jurisprudence de la Cour ⁽²⁾, le produit de ces contributions doit donc être considéré comme constitutif de ressources d'Etat.
- (77) Il est vrai que certains fournisseurs alimentant des sites de consommation au tarif de retour ne reçoivent aucune compensation. C'est notamment le cas d'EDF. La Commission estime toutefois que l'avantage dont jouissent ceux de clients de cette entreprise qui sont alimentés au tarif de retour est financé par des ressources d'Etat. En effet, l'avantage en question se traduit pour EDF par une perte de ressources, dans la mesure où elle est contrainte de vendre de l'électricité en-dessous des prix qu'elle aurait obtenus en l'absence de ce dispositif. Or, EDF est une entreprise publique. En effet, à la date du 31 décembre 2007, l'Etat possède 84,8 % de son capital social ⁽³⁾. Il détient par conséquent le contrôle d'EDF. Dans son arrêt *Stardust* ⁽⁴⁾, la Cour avait examiné si les ressources financières d'entreprises contrôlées par l'Etat pouvaient être considérées comme des ressources d'Etat. Il ressort de son analyse que les ressources financières d'entreprises contrôlées par l'Etat doivent être qualifiées de ressources d'Etat dès lors que lesdites ressources restent à la disposition, même temporaire, des autorités nationales compétentes.

⁽¹⁾ Voir page 112 du rapport annuel du 9 juillet 2008 de la CRE, publié à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/documents/publications/rapports_annuels (site visité le 9 février 2009)

⁽²⁾ Voir par exemple le récent arrêt de la Cour du 17.7.2008 dans l'affaire C-206/06, *Essent Netwerk Noord BV c/ Aluminium Delfzijl BV*, points 66 à 75.

⁽³⁾ Information disponible sur le site internet des actionnaires d'EDF, à l'adresse suivante: <http://actionnaires.edf.com/accueil-com-fr/actionnaires/bourse/structure-de-l-actionariat-97163.html> (visité le 9 février 2009).

⁽⁴⁾ Arrêt de la Cour du 16.5.2002 dans l'affaire C-482/99 *France c/ Commission*. Voir en particulier les points 35 à 37.

(78) En application de cette jurisprudence, les ressources d'entreprises publiques, telles que celles d'EDF et de ses filiales, tombent sous le contrôle de l'État et sont donc à la disposition de celui-ci. Il s'agit donc de ressources d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE. En effet, l'État est parfaitement en mesure, par l'exercice de son influence dominante sur de telles entreprises, d'orienter l'utilisation de leurs ressources pour financer, le cas échéant, des avantages spécifiques en faveur d'autres entreprises (voir point 38 de l'arrêt *Star dust*, précité). L'avantage conféré par le système des tarifs de retour à ceux des clients d'EDF qui en bénéficient est donc financé par des ressources d'État et est, pour les raisons déjà exposées ci-dessus, imputable à l'État.

3.4. Distorsions de concurrence et affectation des échanges entre Etats membres

(79) La Commission observe que le système des tarifs de retour est ouvert à tout consommateur d'électricité présent sur le marché libre, sans exclure aucunement ni les secteurs ouverts à la concurrence intra communautaire ni les entreprises actives dans d'autres Etats membres ou susceptibles de l'être. De plus, il ressort d'informations publiées par la CRE⁽¹⁾ que les sites de consommation grands et moyens comprennent notamment de grands sites industriels et d'autres sites exploités par des entreprises. Les tarifs de retour verts et jaunes sont donc accessibles à un nombre important de secteurs d'activité manufacturiers ou de service ouverts à la concurrence intra communautaires. Leurs bénéficiaires actuels ou futurs peuvent être des entreprises impliquées ou susceptibles d'être impliquées dans des échanges commerciaux intra communautaires ou bien encore actives dans d'autres Etats membres ou susceptibles de l'être. Cet élément permet à la Commission de conclure à ce stade que ce système fausse ou à tout le moins menace de fausser la concurrence et affecte les échanges entre les Etats membres.

3.5. Conclusion

(80) A ce stade de son analyse, la Commission conclut que le système des tarifs de retour, dans ses composantes verte et jaune, comporte un élément d'aide d'Etat en faveur des opérateurs économiques qui en bénéficient. Cette conclusion vaut à la fois pour la période antérieure aux modifications adoptées le 4 août 2008 et à la période postérieure à ces modifications.

4. LÉGALITÉ DE L'AIDE

(81) Ni les dispositions instituant le système des tarifs de retour ni l'article 166 de la loi n° 2008-776, qui l'a modifié, n'ont été notifiés à la Commission au sens de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE avant leur mise en

œuvre. Les aides d'Etat en question sont donc des aides illégales au sens de l'article premier, lettre f) du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 du traité CE⁽²⁾.

5. APPRÉCIATION PRÉLIMINAIRE DE LA COMPATIBILITÉ DE LA MESURE AVEC LE MARCHÉ COMMUN

(82) Le système des tarifs de retour, tel qu'il résulte des modifications introduites par l'article 166 de la loi n° 2008-776, comporte un élément d'aide d'Etat largement similaire à celui que comportait ce système avant les modifications en question. Ces modifications ont en effet consisté à prolonger dans le temps les effets de ce dispositif, à l'ouvrir à des bénéficiaires auquel il était précédemment fermé, et à ne pas permettre à un consommateur qui y a renoncé d'en bénéficier à nouveau. Les principes de fonctionnement essentiels du système des tarifs de retour, le mode de fixation de ces tarifs, l'avantage de prix qu'ils confèrent et leur mode de financement n'ont pas été fondamentalement modifiés. Pour ces raisons, la Commission estime que les doutes qu'elle a exprimés dans l'ouverture de 2007 quant à la compatibilité de l'élément d'aide d'Etat que comportait initialement le système des tarifs de retour avec le marché commun valent également pour l'élément d'aide que comporte ce système tel que modifié par l'article 166 de la loi n° 2008-776. Par souci d'exhaustivité, la Commission reproduit ci-après l'intégralité de son évaluation préliminaire de la compatibilité des aides en question avec le marché commun, telle qu'elle figure dans l'ouverture de 2007.

(83) L'article 87, paragraphe 1, du traité CE comporte un principe général d'interdiction des aides d'Etat dans la Communauté. L'article 87, paragraphes 2 et 3, du traité CE porte des dérogations à ce principe général. Les dérogations de l'article 87, paragraphe 2, du traité CE, ne semblent pas s'appliquer dans le cas d'espèce. En effet, les aides ne sont pas octroyées aux consommateurs individuels, ne sont pas destinées à remédier aux dommages causés par les calamités naturelles ou par d'autres événements extraordinaires, et ne sont pas octroyées à l'économie de certaines régions de la République fédérale d'Allemagne affectées par la division de l'Allemagne.

(84) Les dérogations prévues à l'article 87, paragraphe 3, lettres a), b) et d), du traité CE ne semblent pas non plus être d'application. En effet, à l'exception de circonstances exceptionnelles qui ne semblent pas réunies dans ce cas, l'article 87, paragraphe 3, lettre a), n'autorise pas d'aides au fonctionnement. De plus, les aides ne sont pas destinées à promouvoir la réalisation d'un projet important d'intérêt européen commun ou à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un Etat membre, ni destinées à promouvoir la culture et la conservation du patrimoine.

(1) Voir par exemple l'*Observatoire des marchés de l'électricité et du gaz – troisième trimestre 2008* de la CRE, page 7, disponible à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/marches/observatoire_des_marches (site visité le 9 février 2009)

(2) JO L 83 du 27.3.1999, p. 1. L'article 93 du traité CE porte désormais le numéro 88.

(85) L'article 87, paragraphe 3, lettre c), du traité CE, prévoit la possibilité d'autoriser des aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques, quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. La Commission a publié plusieurs lignes directrices et communications destinées à expliquer comment elle appliquerait les dispositions de cet article du traité. A ce stade de son analyse, il semble que les aides en cause ne puissent être autorisées à la lumière d'aucun de ces documents.

6. APPRÉCIATION PRÉLIMINAIRE DE LA MESURE AU REGARD DES RÈGLES APPLICABLES AUX SERVICES D'INTÉRÊT ÉCONOMIQUE GÉNÉRAL

(86) Dans l'ouverture de 2007, la Commission avait analysé dans quelle mesure les dispositions de l'article 86, paragraphe 2, pourraient s'appliquer aux éléments d'aide d'Etat que comporte le système des tarifs de retour. Pour les raisons mentionnées au point 82 ci-dessus, la Commission considère que cette analyse vaut aussi pour les éléments d'aide d'Etat que comporte ce système tel que modifié par l'article n° 166 de la loi n° 2008-776. Par souci d'exhaustivité, la Commission reproduit ci-après l'essentiel de cette analyse.

(87) En l'absence de possibilité de déclarer l'aide compatible avec le marché commun en application des dispositions de l'article 87, paragraphes 2 et 3, du traité CE, la Commission a analysé dans quelle mesure les dispositions de l'article 86, paragraphe 2, pourraient s'appliquer.

(88) Le traité CE autorise une dérogation à certaines de ses règles, sous certaines conditions, pour la mise en œuvre de Services d'Intérêt Économique Général (ci-après "SIEG"). La base juridique pour cette dérogation peut être soit les critères définis par la Cour dans l'arrêt *Altmark*⁽¹⁾, soit l'utilisation directe des dispositions de l'article 86, paragraphe 2, du traité CE. Lorsque les critères de l'arrêt *Altmark* sont remplis, la mesure échappe à la qualification d'aide d'Etat au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE.

(89) La condition préliminaire pour que l'une de ces deux bases légales s'applique est que la mesure concernée vise l'accomplissement d'un SIEG. Les États membres jouissent d'une grande marge de discrétion pour la définition de ce qu'ils considèrent comme des SIEG. Cependant, dans certains secteurs, cette discrétion est encadrée par la législation communautaire.

(90) A ce stade de son analyse, la Commission estime que cela est le cas dans le secteur de l'électricité. La directive 2003/54/CE organise le marché intérieur de l'électricité.

Son article 3 fixe les règles applicables aux obligations de service public (qui sont un autre nom pour les SIEG). Le paragraphe 3 de cet article dispose que "Les États membres veillent à ce que tous les clients résidentiels et, lorsqu'ils le jugent approprié, les petites entreprises (à savoir les entreprises employant moins de 50 personnes et ayant un chiffre d'affaire annuel ou un bilan qui n'excède pas 10 millions d'EUR) bénéficient du service universel, c'est-à-dire du droit d'être approvisionnés, sur leur territoire, en électricité d'une qualité bien définie, et ce à des prix raisonnables, aisément et clairement comparables et transparents".

(91) Les dispositions susmentionnées définissent le périmètre possible du service universel concernant la fourniture d'électricité. Ce périmètre contient l'approvisionnement des clients résidentiels et, lorsque l'État membre le juge approprié, des petites entreprises. Il exclut les entreprises qui ne sont pas des petites entreprises, c'est-à-dire les entreprises moyennes et grandes.

(92) Par ailleurs, le paragraphe 2 de l'article 3 de la directive précitée dispose pour sa part que "en tenant pleinement compte des dispositions pertinentes du traité, en particulier de son article 86, les États membres peuvent imposer aux entreprises du secteur de l'électricité, dans l'intérêt économique général, des obligations de service public qui peuvent porter sur la sécurité, y compris la sécurité d'approvisionnement, la régularité, la qualité et le prix de la fourniture, ainsi que la protection de l'environnement, y compris l'efficacité énergétique et la protection du climat. Ces obligations sont clairement définies, transparentes, non discriminatoires et contrôlables et garantissent aux entreprises d'électricité de l'Union européenne un égal accès aux consommateurs nationaux".

(93) La Commission note que ce paragraphe permet, entre autres objectifs, l'imposition d'obligations de service public dans l'intérêt économique général qui peuvent porter sur le prix de la fourniture. Elle note que les tarifs de retour constituent des obligations imposées aux entreprises d'électricité qui portent sur le prix de la fourniture, et qui sont notamment clairement définies et contrôlables. Toutefois, compte tenu notamment du fait que cette obligation n'est pas limitée à des circonstances particulières, la Commission ne peut conclure à ce stade qu'elle n'excède pas ce qui est nécessaire pour garantir l'accomplissement de l'éventuelle mission de service public confiée aux entreprises d'électricité, et pour ne pas affecter les échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun dans un système où le jeu de la concurrence devrait en principe entraîner la fixation de prix compétitifs — comme le prévoit l'article 86 du traité CE.

(94) La Commission doit donc à ce stade de l'analyse formuler des doutes sur le fait que les aides puissent bénéficier des dérogations prévues par le traité CE pour l'accomplissement de SIEG, notamment pour ce qui concerne les entreprises qui ne sont pas des petites entreprises.

⁽¹⁾ Arrêt de la Cour du 24.7.2003 dans l'affaire C-280/00, *Altmark Trans et Regierungspräsidium Magdeburg*.

(95) La Commission ajoute que le présent examen porte sur des mesures d'aides d'Etat octroyées en faveur des consommateurs finals d'électricité qui sont des entreprises. Le fait que les entreprises du secteur de l'électricité puissent être considérées comme chargées de la gestion d'un authentique SIEG dans le cadre du système des tarifs de retour est en principe sans incidence sur l'existence d'une aide d'Etat en faveur des consommateurs finals non résidentiels et sur la compatibilité de cette aide avec le marché commun. Par ailleurs, la Commission note que l'achat et la consommation d'électricité à un prix fixé par l'Etat ne sauraient être considérés comme formant un authentique SIEG. Par conséquent, les entreprises consommatrices d'électricité qui bénéficient du tarif de retour ne sauraient de ce seul fait être considérées comme les gestionnaires d'un authentique SIEG et l'aide qu'elles reçoivent à travers les tarifs de retour ne saurait s'analyser au regard de l'arrêt *Altmark* ou de l'article 86, paragraphe 2, du traité CE.

7. CONCLUSION

(96) Au vu de ce qui précède, la Commission estime à ce stade de son analyse que le système des tarifs de retour, tel que modifié par l'article 166 de la loi n° 2008-776, comporte dans ses composantes verte et jaune une aide d'Etat en faveur des consommateurs finals non résidentiels qui en bénéficient, et qui ne sont pas des petites entreprises. La Commission note que les raisons qui l'amènent à cette conclusion valent également pour le système des tarifs de retour tel qu'il s'appliquait avant la modification en question.

(97) De plus, la Commission a des doutes quant à la compatibilité avec le marché commun des tarifs de retour dans leurs composantes jaune et verte tels qu'ils résultent des modifications introduites par l'article 166 de la loi n° 2008-776 et pour ce qui concerne leur application aux clients non résidentiels qui ne sont pas des petites entreprises.

(98) Par conséquent, conformément à l'article 6 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 du traité CE, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente.

(99) La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.

(100) Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également l'autorité de surveillance de l'AELE en lui envoyant une copie de la présente et lui communiquera les références de publication du résumé susmentionné au *Journal officiel de l'Union européenne*. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations dans un délai d'un mois à compter de la date de cette publication.

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc COMP/M.5484 – SGL Carbon/Brembo/BCBS/JV)

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 96/09)

1. Komise dne 17. dubna 2009 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podniky SGL Carbon SE („SGL Carbon“, Německo) a Brembo S.p.A. („Brembo“, Itálie), kontrolovaný podnikem Nuova Fourb S.r.l. („Nuova Fourb“, Itálie), získávají ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady nákupem akcií společnou kontrolu nad podnikem Brembo Ceramic Brake Systems S.p.A. („BCBS“, Itálie).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

— podniku SGL Carbon SE: výroba produktů na bázi uhlíku,

— podniku Brembo S.p.A.: výroba brzd do automobilů, motocyklů, užitkových a závodních vozidel.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou, s uvedením čísla jednacího COMP/M.5484 – SGL Carbon/Brembo/BCBS/JV na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussels

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Sdělení francouzské vlády týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků⁽¹⁾

Oznámení týkající se žádosti o povolení těžit kapalně nebo plynně uhlovodíky, tzv. „Permis de Chevry“

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 96/10)

Dne 12. prosince 2008 podala společnost Poros SAS se sídlem na adrese 145, rue de Michel Carré, 95100 Argenteuil žádost na období pěti let o zvláštní povolení k vyhledávání kapalných nebo plynných uhlovodíků, tzv. „Permis de Chevry“, na území o rozloze přibližně 395 km čtverečních, které je tvořeno částí departementů Seine-Saint-Denis, Val de Marne a Essonne.

Daná oblast je vymezena úseky na polednicích a rovnoběžkách, které v tomto pořadí spojují níže uvedené body definované pomocí zeměpisných souřadnic ve stupních, přičemž se za východní poledník považuje poledník procházející Paříží.

Bod	Zeměpisná délka	Zeměpisná šířka
A	0,20 stupně východní délky	54,40 stupně severní šířky
B	0,40 stupně východní délky	54,40 stupně severní šířky
C	0,40 stupně východní délky	54,10 stupně severní šířky
D	0,20 stupně východní délky	54,10 stupně severní šířky

Podávání žádostí a kritéria přidělování povolení

Předkladatelé původní žádosti a konkurenčních žádostí musí splnit podmínky podle článků 4 a 5 vyhlášky č. 2006-648 ze dne 2. června 2006 o těžebních oprávněních a oprávněních k podzemnímu skladování (Úřední věstník Francouzské republiky ze dne 3. června 2006).

Společnosti, které mají zájem, mohou do devadesáti dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení podat konkurenční žádost postupem popsaným v „Oznámení o poskytování těžebního práva na těžbu uhlovodíků ve Francii“ zveřejněném v Úředním věstníku Evropských společenství C 374 ze dne 30. prosince 1994 na straně 11 a stanoveným vyhláškou č. 2006-648 o těžebních oprávněních a oprávněních k podzemnímu skladování. Konkurenční žádosti se zasílají na ministerstvo pověřené hornictvím na níže uvedenou adresu.

O původní žádosti a konkurenčních žádostech se rozhodne podle kritérií přidělování oprávnění k těžbě, která jsou vymezena v článku 6 uvedené vyhlášky; rozhodnutí bude přijato nejpozději dne 12. prosince 2010.

Podmínky a požadavky týkající se vykonávání činnosti a jejího ukončení

Předkladatelé jsou vyzváni, aby se řídili články 79 a 79.1 horního zákoníku a vyhláškou č. 2006-649 ze dne 2. června 2006 o důlních pracích, pracích podzemního úložiště a o báňském úřadu a úřadu pro podzemní úložiště (Úřední věstník Francouzské republiky ze dne 3. června 2006).

Jakékoli další informace Vám poskytne ministerstvo pro ekologii, energetiku, udržitelný rozvoj a územní plánování na adrese: Ministère de l'écologie, de l'énergie, du développement durable et de l'aménagement du territoire (direction générale de l'énergie et climat, direction de l'énergie, Sous-direction de la Sécurité d'Approvisionnement et des Nouveaux Produits Énergétiques, bureau exploration production des hydrocarbures), 41, boulevard Vincent Auriol, Paris Cedex 13 (FRANCIE) (telefon: +33 144 97 32 02, fax: +33 153 94 14 40).

S ustanoveními výše uvedených právních a správních předpisů se můžete seznámit na internetové stránce Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

(1) Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 3.

Sdělení francouzské vlády týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES ze dne 30. května 1994 o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků⁽¹⁾

(Oznámení týkající se žádosti o povolení těžit kapalně nebo plynné uhlovodíky, tzv. „Permis d'Obernai“)

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 96/11)

Žádostí ze dne 18. prosince 2008 podala společnost Thermopyles SAS se sídlem na adrese 50 rue du Midi, 94300 Vincennes, Francie žádost na období pěti let o zvláštní povolení k vyhledávání kapalných nebo plyných uhlovodíků, tzv. „Permis d'Obernai“, na území o rozloze přibližně 133 km čtverečních nacházejícím se v části departementu Bas Rhin.

Daná oblast je vymezena úseky na polednicích a rovnoběžkách, které v tomto pořadí spojují níže uvedené body definované pomocí zeměpisných souřadnic ve stupních, přičemž se za výchozí poledník považuje poledník procházející Paříží.

Bod	Zeměpisná délka	Zeměpisná šířka
A	5,90 stupně východní délky	53,90 stupně severní šířky
B	5,70 stupně východní délky	53,90 stupně severní šířky
C	5,70 stupně východní délky	53,80 stupně severní šířky
D	5,90 stupně východní délky	53,80 stupně severní šířky

Podávání žádostí a kritéria přidělování povolení

Předkladatelé původní žádosti a konkurenčních žádostí musí splnit podmínky podle článků 4 a 5 vyhlášky č. 2006-648 ze dne 2. června 2006 o těžebních oprávněních a oprávněních k podzemnímu skladování (Úřední věstník Francouzské republiky ze dne 3. června 2006).

Společnosti, které mají zájem, mohou do devadesáti dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení podat konkurenční žádost postupem popsaným v „Oznámení o poskytování těžebního práva na těžbu uhlovodíků ve Francii“ zveřejněném v Úředním věstníku Evropských společenství C 374 ze dne 30. prosince 1994 na straně 11 a stanoveným vyhláškou č. 2006-648 o těžebních oprávněních a oprávněních k podzemnímu skladování. Konkurenční žádosti se zasílají ministroví pověřenému hornictvím na níže uvedenou adresu.

O původní žádosti a konkurenčních žádostech se rozhodne podle kritérií přidělování oprávnění na těžbu určených v článku 6 uvedené vyhlášky a rozhodnutí se uskuteční nejpozději dne 19. prosince 2010.

Podmínky a požadavky týkající se vykonávání činnosti a jejího ukončení

Žadatelé jsou vyzváni, aby se řídili články 79 a 79.1 horního zákoníku (code minier) a vyhlášky č. 2006649-649 ze dne 2. června 2006 o důlních pracích, pracích podzemního úložiště a o báňském úřadu a úřadu pro podzemní úložiště (décret n° 2006-649 du 2 juin 2006, relatif aux travaux miniers, aux travaux de stockage souterrain et à la police des mines et des stockages souterrains) (Úřední věstník Francouzské republiky ze dne 3. června 2006).

(1) Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 3.

Jakékoli další informace Vám poskytne ministerstvo pro ekologii, energetiku, udržitelný rozvoj a územní plánování na adrese: Ministère de l'écologie, de l'énergie, du développement durable et de l'aménagement du territoire (direction générale de l'énergie et climat, direction de l'énergie, Sous-direction de la Sécurité d'Approvisionnement et des Nouveaux Produits Energétiques, bureau exploration production des hydrocarbures), 41, boulevard Vincent Auriol, Paris 75703 Cedex 13, FRANCE (telefon: + 33144 97 23 02, fax: +33 153 94 14 40).

S ustanoveními výše uvedených právních a správních předpisů se můžete seznámit na internetové stránce Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

Sdělení francouzské vlády týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES ze dne 30. května 1994 o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků⁽¹⁾

(Oznámení týkající se žádosti o výlučné povolení k vyhledávání kapalných nebo plyných uhlovodíků, tzv. „Permis de Coulommiers“)

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 96/12)

Žádostí ze dne 6. listopadu 2008 požádala společnost Toreador Energy France se sídlem na adrese 9, rue Scribe 75009 Paris na období pěti let o výlučné povolení k vyhledávání kapalných nebo plyných uhlovodíků, tzv. „Permis de Coulommiers“, na území o rozloze přibližně 329 kilometrů čtverečních nacházejícím se v části departementu Seine et Marne.

Daná oblast je vymezena úseky na polednicích a rovnoběžkách, které v tomto pořadí spojují níže uvedené body definované pomocí zeměpisných souřadnic, za výchozí poledník (NTF) se považuje poledník procházející Paříží:

Bod	Zeměpisná délka (východní stupeň)	Zeměpisná šířka (severní stupeň)
A	0,70	54,40
B	0,80	54,40
C	0,80	54,30
D	1,10	54,30
E	1,10	54,20
F	0,92	54,20
G	0,92	54,21
H	0,90	54,21
I	0,90	54,22
J	0,81	54,22
K	0,81	54,20
L	0,70	54,20
M	0,70	54,33
N	0,71	54,33
O	0,71	54,34
P	0,73	54,34
Q	0,73	54,35
R	0,74	54,35
S	0,74	54,37
	0,70	54,37

Podávání žádostí a kritéria přidělování povolení

Předkladatelé původní žádosti a konkurenčních žádostí musí splnit podmínky podle článků 4 a 5 vyhlášky č. 2006-648 ze dne 2. června 2006 o těžebních oprávněních a oprávněních k podzemnímu skladování (Úřední věstník Francouzské republiky ze dne 3. června 2006).

(1) Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 3.

Společnosti, které mají zájem, mohou do devadesáti dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení podat konkurenční žádost postupem popsaným v „Oznámení o poskytování těžebního práva na těžbu uhlovodíků ve Francii“ zveřejněném v *Úředním věstníku Evropských společenství* C 374 ze dne 30. prosince 1994 na straně 11 a stanoveným vyhláškou č. 2006-648 o těžebních oprávněních a oprávněních k podzemnímu skladování. Konkurenční žádosti se zasílají na ministerstvo pověřené hornictvím na níže uvedenou adresu.

O původní žádosti a konkurenčních žádostech se rozhodne podle kritérií přidělování oprávnění k těžbě, která jsou vymezena v článku 6 uvedeného nařízení; rozhodnutí bude přijato nejpozději dne 6. listopadu 2010.

Podmínky a požadavky týkající se vykonávání činnosti a jejího ukončení

Žadatelé jsou vyzváni, aby se řídili články 79 a 79.1 horního zákoníku (code minier) a vyhláškou č. 2006-649 ze dne 2. června 2006 o důlních pracích, pracích podzemního úložiště a o báňském úřadu a úřadu pro podzemní úložiště (décret n° 2006-649 du 2 juin 2006, relatif aux travaux miniers, aux travaux de stockage souterrain et à la police des mines et des stockages souterrains) (*Úřední věstník Francouzské republiky* ze dne 3. června 2006).

Jakékoli další informace Vám poskytne ministerstvo pro ekologii, energetiku, udržitelný rozvoj a územní plánování na adrese: Ministère de l'écologie, de l'énergie, du développement durable et de l'aménagement du territoire (direction générale de l'énergie et climat, direction de l'énergie, Sous-direction de la Sécurité d'Approvisionnement et des Nouveaux Produits Energétiques, bureau exploration production des hydrocarbures), 41, boulevard Vincent Auriol, Paris Cedex 13, FRANCE (telefon: +33 153 94 14 81, fax: + 33 1 53 94 14 40).

S ustanoveními výše uvedených právních a správních předpisů se můžete seznámit na internetové stránce Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

JINÉ AKTY

KOMISE

Oznámení určené ke zveřejnění v řadě C Úředního věstníku Evropské unie v den vyhlášení tohoto nařízení Oznámení určené osobě zařazené na seznam podle článků 2, 3 a 7 nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem na základě nařízení Komise (ES) č. 344/2009

(2009/C 96/13)

1. Společný postoj 2002/402/SZBP⁽¹⁾ vyzývá Společenství ke zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů Usámy bin Ládina, členů organizace Al-Kajdá, Talibanu a dalších osob, skupin, podniků a subjektů s nimi spojených, které jsou uvedeny na seznamu vypracovaném na základě rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1267(1999) a 1333(2000), který by měl být pravidelně aktualizován výběrem zřízeným podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1267(1999).

Na seznamu vypracovaném tímto výběrem jsou uvedeni:

- síť Al-Kajdá, Taliban a pan Usáma bin Ládín,
- fyzické nebo právnické osoby, subjekty, orgány a skupiny spojené se sítí Al-Kajdá, Talibanem a Usámou bin Ládinem a
- právnické osoby, subjekty a orgány vlastněné nebo spravované těmito s nimi spojenými osobami, subjekty, orgány a skupinami nebo je jinak podporující.

Činy nebo jednání, které naznačují, že osoba, skupina, podnik nebo subjekt je „spojen“ se sítí Al-Kajdá, Usámou bin Ládinem nebo Talibanem, zahrnují:

- a) účast na financování, plánování, podpoře, přípravě nebo provádění činů nebo jednání prostřednictvím sítě Al-Kajdá, Talibanu, Usámy bin Ládina nebo jakékoli buňky, přičleněné osoby nebo organizace, odštěpené skupiny nebo skupiny od nich odvozené, ve spojení s nimi, pod jejich jménem, jejich jménem nebo na jejich podporu;
- b) dodávky, prodej nebo vyvážení zbraní a souvisejícího materiálu komukoli z nich;
- c) nábor osob pro kohokoli z nich nebo
- d) jiný způsob podpory činů a jednání kohokoli z nich.

2. Výbor OSN se dne 15. dubna 2009 rozhodl zařadit na příslušný seznam jednu fyzickou osobu. Tato fyzická osoba může kdykoli výboru OSN spolu s podpůrnou dokumentací předložit žádost o přezkoumání rozhodnutí zařadit ji na výše uvedený seznam OSN. Žádost je třeba zaslat na adresu:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 4. Společný postoj naposledy pozměněný společným postojem 2003/140/SZBP (Úř. věst. L 53, 28.2.2003, s. 62).

United Nations - Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
Spojené státy americké

Další informace viz <http://www.un.org/sc/committees/1267/delisting.shtml>.

3. V návaznosti na rozhodnutí OSN uvedené v bodu 2 a podle čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 881/2002 Komise přijala nařízení (ES) č. 344/2009 ⁽¹⁾, kterým se mění příloha I nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem ⁽²⁾.

Z tohoto důvodu se na dotčenou fyzickou osobu vztahují následující opatření podle nařízení (ES) č. 881/2002:

- (1) zmrazení veškerých prostředků, jiných finančních aktiv a hospodářských zdrojů, které jí patří nebo které vlastní či má v držení, a zákaz zpřístupňovat jí nebo v její prospěch prostředky, jiná finanční aktiva a hospodářské zdroje, ať přímo či nepřímo (články 2 a 2a ⁽³⁾); a
 - (2) zákaz jí přímo nebo nepřímo poskytovat, prodávat, dodávat anebo převádět technické poradenství, pomoc nebo výcvik týkající se vojenských činností (článek 3).
4. Fyzická osoba, jíž se týká seznam podle nařízení (ES) č. 344/2009, může Komisi podat žádost o objasnění důvodů jejího zařazení na uvedený seznam. Tuto žádost je třeba zaslat na adresu:

European Commission
DG External Relations
Attn. Unit A2 (CHAR 12/45)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Dotčená fyzická osoba se rovněž upozorňuje na to, že má možnost napadnout nařízení (ES) č. 344/2009 u Soudu prvního stupně Evropských společenství v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 230 odst. 4 a 5 Smlouvy o založení Evropského společenství.

6. S osobními údaji fyzické osoby, jíž se týká seznam podle nařízení (ES) č. 344/2009, bude nakládáno v souladu s pravidly stanovenými nařízením (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁴⁾. Veškeré žádosti, např. o další informace nebo v souvislosti s výkonem práv podle nařízení (ES) č. 45/2001 (např. přístup k osobním údajům nebo jejich oprava), je třeba zaslat Komisi na adresu uvedenou výše v bodu 4.

7. Pro pořádek se fyzická osoba uvedená v příloze I upozorňuje na to, že má možnost požádat příslušné orgány daného členského státu (členských států) uvedené v příloze II nařízení (ES) č. 881/2008, aby jí vydaly povolení použít zmrazené prostředky, jiná finanční aktiva a hospodářské zdroje na základní potřeby nebo konkrétní platby v souladu s článkem 2a uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, 25.4.2009, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁽³⁾ Článek 2a byl vložen nařízením Rady (ES) č. 561/2003 (Úř. věst. L 82, 29.3.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

2009/C 96/12

Sdělení francouzské vlády týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků (*Oznámení týkající se žádosti o výlučné povolení k vyhledávání kapalných nebo plyných uhlovodíků*, tzv. „Permis de Coulommiers“) ⁽¹⁾ 38

JINÉ AKTY

Komise

2009/C 96/13

Oznámení určené ke zveřejnění v řadě C Úředního věstníku Evropské unie v den vyhlášení tohoto nařízení Oznámení určené osobě zařazené na seznam podle článků 2, 3 a 7 nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem na základě nařízení Komise (ES) č. 344/2009 40

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v *Úředním věstníku* L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je *Úřední věstník* vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k *Úřednímu věstníku* (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh *Úředního věstníku*. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro úřední tisky jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>